

TUNTREET

Organ for Studentsamfunnet i Ås

NR. 10 \ 01.12 2022

Tuntreet Årgang 77

NYTT LOFT, NYE
HANKATTER?

STUDENTENS
JULEKALENDER

TO BRUNE:
VICTOR

LEIAR

Takk for meg !

Tid er rart ass. Noen ganger går den sakte, som for eksempel når du sitter i verdens tørreste forelesning, når du venter på toget, eller når du går rundt og gleder deg skikkelig til noe. Men, altfor ofte går tiden altfor fort, som for eksempel når det plutselig er eksamensperiode igjen eller når man skal rekke forelesning 10.15 (eller hva som helst egentlig, hvis en er litt tidsoptimist). Forresten går den kanskje når man har mye å gjøre og/eller har det skikkelig fint.

Er det én periode i livet mitt hvor tiden har gått fort, så er det årene jeg har hatt i Ås. Det er jeg sikkert ikke alene om? Spesielt det siste året har gått voldsomt fort. Det har vært travelt og slitsomt, men også veldig fint. Mye takket være Tuntreet og gode stunder med venner (det er en god del overlapp der òg). Nå går denne tiden mot slutten, og det skjedde litt raskere enn forventa.

For i tillegg til at jeg nå tropper av som redaktør for verdens beste redaksjon og studentavis, så skal jeg også gjøre det utenkelige: flytte vekk fra Ås. Det har seg nemlig slik at jeg sånn ca. dagen før søknadsfristen i høst bestemte meg for å ta det

siste semesteret av bacheloren min på utveksling. Brått ble et og et halvt semester igjen i Ås til kun et halvt.

Siden dette har jeg tatt meg selv i å si «dette er siste (...)» relativt ofte. Siste redaksjonsmøte, siste layouthelg, siste kaffeslabberas med gjengen, siste julebord med klassen, siste familiekiving i kollektivet, siste tur på Samfunnet, kanskje siste gang jeg ser den og den, osv. Litt deprimerende å påpeke, har noen sagt til meg.

Jeg er imidlertid uenig der, for jeg har nok stoppet opp og virkelig tatt inn det rundt meg mye oftere enn til vanlig. Og da blir det plutselig mer tydelig enn vanlig hvor mye man egentlig setter pris på det og de man har rundt seg. Det er jo ikke noe deprimerende med det, snarere noe veldig fint, og kanskje noe som bør gjøres litt oftere? Litt ekstra tid til ettertanke har også gjort det klart at jeg til tross for en veldig fin tilværelse her, er rimelig klar for å noe helt nytt også, på et helt nytt sted.

Så med det takker jeg for min tid i Tuntreet (og Ås), både som redaktør og tiden før. Takk til deg som leser Tuntreet, og deg som har bidratt inn mot avisa på en eller annen måte (både dagens redaksjon og de før, og eksterne bidragsytere). Jeg vil også ønske Synne, Celine og resten av redaksjonen masse lykke til videre. Jeg gleder meg som et barn (nei, heller som en stolt mor) til å følge med på alt dere kommer til å få til.

Ja, og god jul og godt nyttår, og lykke til med eksamen forresten! Håper dere koser dere med TTIO!

Sofie Bergset Janols

Sofie Bergset Janols
Ansvarleg redaktør
tuntreet@samfunnetiaas.no

TUNTREET

Utgåve	Daudlinje	Utgjeving
6	31.08	08.09
7	21.09	29.09
8	12.10	20.10
9	02.11	10.11
10	23.11	01.12

REDAKSJONEN

ANSVARLEG REDAKTØR
Sofie Bergset Janols

JOURNALISTREDAKTØR
Synne Louise Stromme

JOURNALISTAR
Ingvild Lauvstad Sunde
Benjamin Alexander Faulkner
Silje Bie Helgesen
Othelie Eliassen
Marianne Skolbekken
Marie Tjelta
Mathias Tupinier
Iris van Brunschot
Helene Sylvarnes

FOTOANSVARLEG
Margreta Brunborg
FOTOGRAFAR
Tuva Hebnos
Ylva Friberg
Astrid Moltu
Juliette Ambrogi
Emilie Reistad
Anna Thylén
Tord Kristian F. Andersen

INNHALD

4

16

30

32

4	Høstens generalforsamling
6	Historien om Pentagon
9	En julehistorie - gjett rekkefølgen
10	Bli kjent med studiene: Vann og miljøtek. og lektor
12	Studentting 6
13	Leserinlegg: Studentenes Fredspris 2023
14	D**ktators against students
16	Nytt loft, nye Hankatter?
18	The Santa Paper
20	TT Tabu: Studentenes dovaner
24	Oppskrift: Småkaker
25	Napp-ut: Julekalender // Redaksjonen høsten 2022
29	Ås'n går det?
30	Konsert med Isah, Dutty Dior og Sli0h
32	To brune med Victor Haugen Kristiansen
36	Anmeldelse: Rockeklubben
37	Studentstorbandet ved NMBU st. 1912 fyller 110 år!
38	Revy: En midtsemesterdrøm blir virkelighet
39	Revy: Tradsjåvv på Samfunnet
40	TT fester: En todagersfest på Sandoren
42	Bildeserie: November 2022

KORREKTURANSVARLEG

Andrine Stengrundet
KORREKTUR
Hedda Jørgensen
Ida Eng Hansen

LAYOUTANSVARLEG

Sara Thu
LAYOUT
Sigrid Solstad Thokle
Yngve Rasmussen
Aurora Pettersen

SPILLSIDEANSVARLEG

Tilde Skåtun

OMSETJINGSANSVARLEG

Julie Hauge Blindheim
OMSETJING
Sofie Austrheim Palmstrøm
Ida Haraldstad
Rebekka Berg
Kristin Gilboe
Elina Turbiná
Kjell Ertesvåg

DISTRIBUSJON

Anders Mathias Rønneberg
WEBDISTRIBUSJON
Celine Våga

ILLUSTRASJON

Signe Aanes
Jeanne Michielin
Rebecca Rehell Øistad
Amanda Engebø

Tuntreet,
eit organ for Studentsamfunnet i Ås

Tuntreet, Postboks 1211
1432 Ås
E-post: tuntreet@samfunnetiaas.no
www.tuntreet.org

Opplag: 800
Trykk: BK Grafisk, Sandefjord

Framsida: Margreta Brunborg
Midtsida: Mari Ausand Braaten
Baksida til midtsida: Signe Aanes

HØSTENS GENERALFORSAMLING

Othelie Eliassen
Journalist

Juliette Ambrogi
Fotograf

14. november var det tid for høstens Generalforsamling på Samfunnet, og det skulle vise seg å bli en av de lengre. Det var både endrings-, tilleggs- og vedtaksforslag hvor noen ble avvist og andre vedtatt. Engasjementet for å stille til verv, av både forhåndsinnmeldte og benkede, var også stort, og alle verv ble fylt.

Administrative saker

Generalforsamlingen for det første semesteret siden koronarestriksjonene ble åpnet av Samfunnets leder Vilde Kjeldsrud Pedersen. Som ordstyrere stilte Martine Bingen og Eirik-Mathias Bjørnø Rummelhoff.

Allerede etter de første sakene erklærte noen bingo på Tuntreets GF-bingo, til ganske stor forvirring blant de oppmøtte. Er det virkelig mulig å få bingo kun 10 minutter inn i GF? Det synes så.

Foreløpig rapport

Etter de mer praktiske GF-sakene, var det klart for sak 5: rapport fra Samfunnets organer. Her kom de ulike organene med oppsummering av deres arbeid så langt i høst.

Samfunnstyret kunne fortelle at driftende komiteer under UKA hadde fungert godt, men at det var forbedringspotensial. De fortalte også at det vil opprettes en ny prosjektstilling som skal jobbe for å få Samfunnet miljøsertifisert.

Hus og Finans snakket hovedsakelig om at de per nå ikke vet mer om oppussing av Samfunnet, og at det ligger på NMBU. UKA kunne blant annet rapportere at de hadde omtrent 1000 frivillige i høst og fire utsolgte konsertkvelder (som var rekord!). Næringslivsutvalget fortalte at det på karrieredagen deltok 71 bedrifter, og de anslo at over 2000 studenter hadde vært innom.

Tuntreet fortalte at vi har 40 kontraktfestede komitemedlemmer, og en god gjeng som er frilansere. Det gis per nå ut 800 norske utgaver og 200 engelske, og de fleste ser ut til å forsvinne fra stativene.

Budsjetter for 2023

Da alle var gode og mette etter ertesuppe, var det på tide å godkjenne budsjetter for Samfunnet. De ulike organene gjennomgikk hvordan de ser for seg det kommende året. Gjennomgående var at priser på varer som mat, drikke, byggematerialer og papir har økt mye.

Saker innkommet i henhold til gjeldende frister

To saker var kommet inn til gjeldende frister: vedtektsendring og spørsmål om kandidatringen.

Vedtaksendringer omhandlet Tuntreet, fremmet av Simen Walbækken Tangen og Tord Kristian F. Andersen. De la frem endringer for å sikre kvalitet ved å lage en klar formålsparagraf og gjøre flere paragrafer mer beskrivende. Endringene ble vedtatt.

Saken om kandidatringen var sendt inn av Ringfestkomiteen 2022. De siste årene har ringprisen steget, da legeringen som ringen lages av er blitt dyrere. Forslaget var å lage et alternativ, bestående av gull og kirurgisk stål, som vil være billigere. Dette ble vedtatt.

Verv i Samfunnstyret

Etter disse to sakene var det endelig tid for valg. For de fleste vervene var det forhåndsinnmeldte, og det var stort engasjement for å benke. I tillegg sa også flere av de som ble benket ja, til stor glede for salen.

Lars Nordby ble valgt som ny bodegasjef, Sebastian Nygaard ble ny markedsføringsjef og Hedda Solberg Sagen ble benket og valgt inn til administrasjonssjef.

Samfunnets siste verv var konsertsjef. Igjen var folk ivrig på benking, og valget falt på Julie Overrein.

Ny redaktør for Tuntreet

Neste verv var redaktør i Tuntreet, hvor tre stilte. Etter første runde var det ikke klart flertall, og de to med flest stemmer måtte derfor gjennom en ny runde. Etter siste votering ble Celine Våga valgt inn som ny redaktør.

Valg av representant i Hus- og Finansstyret

Det var nå blitt såpass sent at det skjedde en omrokking av saker siden flere skulle rekke toget inn til Oslo. Valg av verv i Hus og Finans, og eventuelsaker, ble derfor satt foran verv i NU.

Hus og Finans skulle ha to eksterne representanter, og etter votering var det ikke oppnådd alminnelig flertall for en av de fem som stilte. Det ble tatt en ny runde votering for de to med flest stemmer, og vervene gikk så til Lars Raaen og Kristiane Holter. Den oppnevnte representanten, Espen Eikaas Syljuåsen, ble også godkjent via votering.

Sak 11.1, Eventuelt, måtte votes over om skulle tas opp. Saken omhandlet å ha en unisex-modell for den nye kandidatringen.

Da ¼ av de som stemte var imot, ble saken ikke tatt opp.

Verv i Næringslivsutvalget

For leder i NU var det tre som stilte og etter første runde ble det ikke oppnådd alminnelig flertall. Etter stemming over de to som hadde fått flest stemmer, ble det heller ikke alminnelig flertall. Det begynte å fryktes ekstraordinært GF, men etter en tredje votering kunne Birte Liset gratuleres som ny leder.

Neste verv i NU var administrasjonsansvarlig, som gikk til Olav Olsborg. Ingrid Fagerbakke ble valgt inn som ny markedsføringsansvarlig, og som arrangementansvarlig ble benkede Erlend Bore valgt.

Valgnemnda

Helt til sist sto verv i valgnemnda for tur. Etter første votering var det en benket ordstyrer, som for valget hadde forlatt sin plass på scenen, Bjørnø Rummelhoff som fikk vervet. Det andre vervet gikk til Eline Furseth.

Alle valgene var nå gjennomført, og ordstyrer tok sin plass på scenen igjen. Avsluttende ble alle som hadde gjort GF mulig takket, og i god tradisjon ble Åsstudentenes nasjonalsang sunget. GF var offisielt over klokken 00:48.

Foto: Margreta Brunborg

Foran fra venstre: Olav Olsborg, Celine Våga, Birte Una Sognedal Liset, Eline Furseth og Erlend Bore. Midten fra venstre: Julie Overrein, Eirik-Mathias Bjørnø Rummelhoff og Hedda Solberg Sagen. Bakerst fra venstre: Lars Nordby, Sebastian Nygaard og Ingrid Fagerbakke.

HISTORIEN OM PENTAGON

Ingvild Lauvstad Sunde
Journalist

Ylva Friberg
Fotograf

Illustrasjoner: Dyrø og Moen Arkitekter

Klimakrise, pandemi og krig. Selv med en verden i stadig forandring står de der like trofast og alltid klare til å huse uendelig mange immatrikuleringer av studenter. Jeg snakker selvfølgelig om blokkene på vår kjære studentby Pentagon. Men hyblene fra 60-tallet bærer preg av slitasje og oppfyller ikke lenger de nye kravene som stilles til studentboliger i 2022. Dette skal det endelig gjøres noe med! Det er nemlig ferdigstilt illustrasjoner for å fortette Pentagon 1! Hva går dette ut på? Dette er del 2 av historien om Pentagon.

Det første steget er tatt!

I del 1 av historien om Pentagon i TT09 ble det påstått at det er anbudsstegninger som er klare. I en skriftlig kommentar avkrefter Pål Magnus Løken, fungerende administrerende direktør i SiÅs, dette. Til intervju stiller Selma Sollihagen,

studentrepresentant og styreleder i SiÅs, og hun utdyper «Det er uteområdet og plassering av bygg som er fokus nå. Ved fortetting blir uteområdet desto viktigere». Illustrasjonene skal dermed vise mulighetene for fortetting på området. Dette er forslaget som sendes til kommunen,

men mange endringer kan fortsatt skje. SiÅs har nå besluttet at det kan startes opp en regulerings sak på Pentagon 1. «Dette kan pågå til utover våren 2024», forklarer Selma.

Kaffebar og torg?

Pentagon fortettes ved å utvide blokkene

i volum. Grøntarealet vil reduseres og må derfor utnyttes godt. Illustrasjonene viser ikke den arkitektoniske utforming av byggene, men arkitekten foreslår å etablere et torg på Pentagon 1 og også en kaffebar!

Illustrasjonene, som er utarbeidet av Dyrø og Moen Arkitekter, viser at det er mulig å bygge 675 nye hybler og 306 rehabiliterte hybler, med 981 sykkelparkeringer, samt 150 nye parkeringsplasser. Det kan kanskje også bygges blokker med navn som starter på 'D', 'E' og 'F'!

Hvordan vil studentene høres?

For å få svar på dette, kontaktet Tuntreet AU-medlem Helene Sylvarnes. Hun forteller at AU har oversendt en oppsummering av innspillene fra studentene til SiÅs, som har formidlet dette til arkitekten. «På studentting 6 etterlyste SiÅs to studentrepresentanter i prosjektets plankomité som skal sitte sammen med de studentutvalgte styremedlemmene i SiÅs. Dermed er 4 av 5

i komiteén studenter», forteller også Selma. Helene trekker frem uteområde som viktig for AU. «Studentene liker at uteområdet er veldig fleksibelt», forteller hun. Selma påpeker på sin side at «det er mange hensyn å ta. SiÅs er opptatt av at uteområdet skal ivareta universellutforming.» Hun påpeker videre at alle studenter er forskjellige, i alder, kjønn, og livssituasjon, og at de nye studentboligene må tilpasses mange. «Vi har faktisk også fått inntrykk av at studentene ikke ønsker kaffebar, men likevel et sosialt møtepunkt».

«Fremtidens studenter skal bo i de nye studenthyblene, men alle innspill må komme fra nåværende studenter», understreker Selma til slutt. Hvis man har innspill, er det bare å kontakte AU!

«Thorvald røper en oppriktig takknemlighet for sitt Pentagon.»

Det er ingen tvil om at en epoke går mot slutten når første skritt mot «nye» Pentagon 1 nå er tatt med illustrasjonene

over fortettingen. Studentidyll på 60-tallet skal brytes til fordel for studentidyll anno 2022. Det er ikke til å komme bort ifra at studentene krever andre funksjoner i en hybel nå enn for 60 år siden. Derfor må studentstemmen høres! Når reguleringsaken startes opp, er det viktig at studentene i 2023 baner vei for gode studenthybler i fremtiden, selv om vi ikke kommer til å bo i disse selv. Det er vår jobb å sikre at den gode kvaliteten som Pentagon 1 har gitt oss i 60 år, videreføres de neste 60 årene.

Jeg mener sitatet fra artikkelen om grunnsteinsnedleggelsen på Pentagon, kan bli en rettesnor for fremtiden: «Thorvald røper en oppriktig takknemlighet for sitt Pentagon.»

5 PÅ PENTAGON OM PENTAGON

Ingrid, Miljøfysikk og fornybar energi

1. Ja, bor på Pentagon nå.
2. Det er litt slitt, men det er greit.
3. Jeg skulle ha fornya innredningen på rommet!
4. Nei, har ikke sett de nye illustrasjonene.

Harini, Datavitenskap

1. Nei.
2. Jeg har hørt at det er gammelt. Har selvfølgelig hørt myten om «gasskammerdusjen».
3. Jeg ville oppgradert det gamle badet!
4. Nei, har ikke sett dem.

Vi stod på Pentagon en ettermiddag og spurte fem tilfeldige studenter hva de tenker om Pentagon nå, og i framtiden.

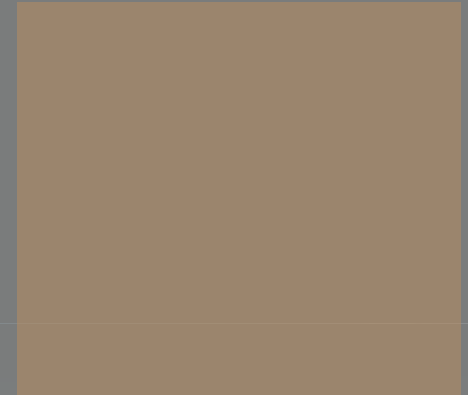
Spørsmål:

1. Bor du/har du bodd på Pentagon 1?
2. Hva synes du om Pentagon 1 slik det er nå?
3. Hvis du kunnet fått ett ønske oppfylt i 'nye' Pentagon 1 – hva ville det vært?
4. Har du sett de nye illustrasjonene? Hva tenker du?

Sofie, Samfunnsøkonomi

1. Yes, I live there now.
2. It's a bit outdated, it could use some renovations. The room is okay though!
3. I would have wished for a better bathroom and kitchen, but I would have ensured that the new project kept the student vibe, I'm afraid it might become "too modern".
4. Yes, I have seen them! I think the roads between the buildings don't work, people will definitely create short cuts.

Marie, Veterinær

1. Nei.
2. Synes det er fint med den lange tradisjonen bygningene har!
3. Så lenge man slipper å dele rom, er jeg fornøyd!
4. Nei.

Mehdi, Kjemi og bioteknologi

1. Ja, bor på Pentagon 2 nå og har bodd på Pentagon 1 for noen år siden.
2. Jeg trives, men det er lite varme. Pentagon 1 var veldig mye dårligere enn Pentagon 2.
3. Jeg ville fiksa oppvaskmaskin og ville forsøkt å skape bedre plass, samt forbedre badet!
4. Nei, har ikke sett bildene.

En julehistorie

- gjett rekkefølgen

Denne historien ble skrevet i hui og hast, og rekkefølgen har tullet seg. Klarer du å finne riktig rekkefølge?

Helene Sylvarnes
Skribent

Jeanne Michielin
Illustratør

Har du hørt om byen som nesten ikke fikk feire jul? Det var ikke fordi julenissen ikke fant noen snille barn der, eller fordi Grinchen var ordfører. I denne byen regnet det masse. Et år regnet det så mye at alle trodde høsten var evigvarende, slik at ingen skjønnte at desember hadde startet.

Plutselig en dag kom det til Arne. Det var selvfølgelig julestemningen som manglet! Bergen var langt inn i desember, men det fantes ikke et eneste julelys eller juletre å oppdrive. Arne begynte flittig å spre ordet, men det var ingen som trodde på han. «Det kunne jo ikke regne så langt inn i desember», argumenterte bergenserne.

Tidlig i denne desembermåneden landet en mer kjent bergenser på flyplassen. Det var så vidt flyet hadde fått lande, og de hadde blitt nødt til å ta båter til terminalen. Til tross for dette var den kjente berganseren meget glad for å være hjemme igjen. Denne kjente berganseren var selvfølgelig Arne Bergsol.

Arne hadde viktig jobb på den andre siden av Nurgen, men tok turen hjem så ofte han kunne. På akkurat denne hjemreisen la han merke til at noe av annerledes i Bergen enn i resten av Nurgen, men fordi det regnet så mye klarte han ikke helt å plassere hva det var.

Arne visste at klokken tikket fortere og fortere mot julaften, og skulle man rekke noe som helst før den tid måtte noe skje NÅ! Arne satte i gang med de tiltakene han kunne, som regndans og ofring av kaffe til værgudene. Men gråværet og regnet fortsatte.

Denne historien begynner i starten av en desember. Bergenserne hadde tråknet rundt i regnværet i flere dager og netter. Til slutt hadde ingen lenger kontroll på hvilken dag eller måned det var, og dermed startet desember uten et eneste julelys eller juletre.

Byen jeg skal introdusere finnes i et land som befinner seg østafør sjøen og vestafør fjellet. Når man zoomer vest i dette landet kalt Nурgen, finner man den flotte men grå byen Bergen. Bergen er tidvis ganske preget av værgudene, og er den uoffisielle regnhovedstaden i Nурgen.

Arne gikk flere dager og netter i Bergen og lurte på hva i alle dager som kunne mangle. Det følte seg liksom lysere og mer livlig i andre deler av Nурgen. Kunne virkelig regnet ha så stor påvirkning på Bergen at man glemte noe som følte seg så essensielt?

Lille julaften ble Arne sin bønn endelig hørt. Regnet opphørte og bergenserne våknet til et hvitt dekke på bakken og dansende snø fra himmelen. Ingen skjønnte hva som foregikk, men Arne kom seg rett på riksdekkende radio for å fortelle at det var snø og at julaften var på innmarsj. Først steg panikken i de bergenske hjem, men så tok taknemligheten over. Tenk at de nesten ikke hadde fått feire jul fordi det regnet så mye?

Og slik gikk det til at Bergen også fikk feire jul.

BLI KJENT MED STUDIENE

Marianne Skolbekken
Journalist

Ylva Friberg
Fotograf

Amanda Engebø
Illustratør

VATN- OG MILJØTEKNIKK

Vannvitig gøy!

Me møtast i TF-kantina på – det tekniske fakultet. Her lurar eg på kva det vil seie å studere Vatn- og miljøteknikk. Ifølgje nettsida til NMBU blir du ein sivilingeniør etter å ha tatt den femårige masteren, og du lærer blant anna korleis ein kan «sikre reint vatn til by og land». Korleis tar ein fatt på ein slik samfunnsoppgåve?

Oppbygging

Eivind Toft er på sitt nest siste semester på mastergraden innan Vatn- og miljøteknikk. Han fortel at dei fyrste to åra er litt som ein «grunnpakke» for sivilingeniørar. Da har du fellesemne i blant anna matte, fysikk og informatikk. Etter kvart går du vidare med meir spesialiserte fag som fluidmekanikk og handtering av overvatn som følgje av klimaendringar og auka nedbør. «Fluidmekanikk handlar om korleis vatnet beveger seg, og korleis vi kan påverke det. I studiet lærer du også om drikkevatt og avløpsvatn, og du har kjemi- og reinsefag.»

Da kan du kanskje svare på kvifor det er mogeleg å få vatn frå springen?

«Ja, altså, vatnet blir frakta gjennom røyr som har trykk, og vasken fungerer som ein ventil. Så når du «opnar» vasken, så opnar du for trykket som pressar vatnet ut. Det er også slik fontener verker, det handlar om trykk», forklarar Eivind.

(Sommar)jobb i bransjen

«Som sivilingeniør i Vatn- og miljøteknikk blir du ikkje sjølv arbeidaren som legg vass-røra i bakken, du blir meir ein konsulent», fortel Eivind. Etter enda utdanning kan du blant anna jobbe innan hydrologi, til dømes som forskar på grunnvatn, eller for Norges vassdrags- og energidirektorat. Mange studentar får jobb innan forvaltning for staten eller i kommunane og som prosjekterande konsulentar i diverse konsultantselskap, ifølgje Eivind. «Me har ikkje noko praksis i løpet av studiet, utanom relevante sommarjobbar. Vi dreg heller ut på besøk til for eksempel vassbehandlings- og avlaupsreinseanlegg. Eg kjenner fleire i klassen som allereie har blitt tilbode fast jobb etter studia», seier Eivind med eit smil.

Ein typisk vatn- og miljøteknikk, og eiga motivasjon for å søke

«Det er varierte folk, men eg vil seie at folk er teknisk interessert, løysingsorientert og interessert i læring.» Eivind fortel vidare at han likte fysikk og matte frå vidaregåande, og i tillegg visste han at det var gode moglegheiter å få seg jobb med den utdanninga. «Eg opplever at folk er ettertrakta på arbeidsmarknaden, og me har dessutan eit godt miljø på skulen. Linjeforeininga AquariÅs, bidrar veldig mykje til det, og det er fleire engasjerte studentar med.»

Til slutt, så lurar eg på om du har nokon funfacts om vatn og miljøteknikk?

«Tja, om du legg saman etter kvarandre alle røyra i vatn, overvatn- og avløpsnett her i landet som me forventar å få innan 2030, så rekk dei heilt til månen. Det er ein enorm infrastruktur, og sjølv om han ikkje synast så godt, merkar me godt dersom me mistar vatn i springen.»

Oppbygging

Emilie Løvberg og Knut Sørbø går begge den 5-årige masteren lektorutdanning i realfag, henholdsvis på tredje og fjerde året. De forteller at du kan velge mange forskjellige fag i masterprogrammet, men at alle må ha et hovedfag tilsvarende 80 studiepoeng og et andre-fag på 60 poeng. Knut forteller at han har valgt fysikk som hovedfag og matte som andrefag, mens Emilie går hovedretning innen biologi, og kjemi som andrefag. Før du velger spesialisering, har man mange fellesfag.

Praksis og master

Emilie forteller at det er to forskjellige typer masteroppgave lektorstudentene kan skrive. «Enten kan du skrive master i hovedfaget ditt, den er da på lik linje med en master i biologi eller fysikk, eller så kan du skrive en didaktisk master om pedagogikk.»

Det er en del praksis på studiet, forteller Emilie og Knut, totalt 100 dager fordelt på fem år. Som lektor i realfag, skal du nemlig ha kompetanse til å undervise på ungdomsskole og videregående. «Det kommer an på praksislærer hvor mye du styrer undervisningen», sier Emilie. «I starten», forteller Knut «er du bare der for å observere i klasserommet, så blir det en gradvis overgang hvor mye du tar over og styrer opplegget». «Det er dessuten forskjellig hva man vektlegger i de ulike praksisperiodene», fortsetter Emilie. «Du kan for eksempel være i praksis, og få beskjed om å fokusere på arbeidsmetoder».

Apropos arbeidsmetoder, har dere noe innsideinformasjon på hvordan lærere jobber med å undervise?

«Noe jeg tror de fleste har blitt utsatt for på skolen, er IGP», svarer Knut. «Det står for Individuell, Gruppe og Plenum. Det er en metode å lære bort på som mange lærere liker der du først jobber med faget alene, så i grupper og deretter i plenum med klassen».

En typisk lektorstudent, og egen motivasjon for å søke

«Jeg vil ikke si at det finnes en 'typisk lektorstudent'», sier Emilie, «det er et bredt spekter av folk». Knut fortsetter «Det er mange som er veldig interessert i fagene sine. Selv ønsket jeg å søke etter å ha prøvd maskiningeniørstudie først, dessuten har jeg alltid likt å stå foran andre og prate.» «Jeg syntes biologi var interessant på videregående, og jeg likte kombinasjonen av å kunne ta master samtidig som jeg får en lektorutdanning», sier Emilie.

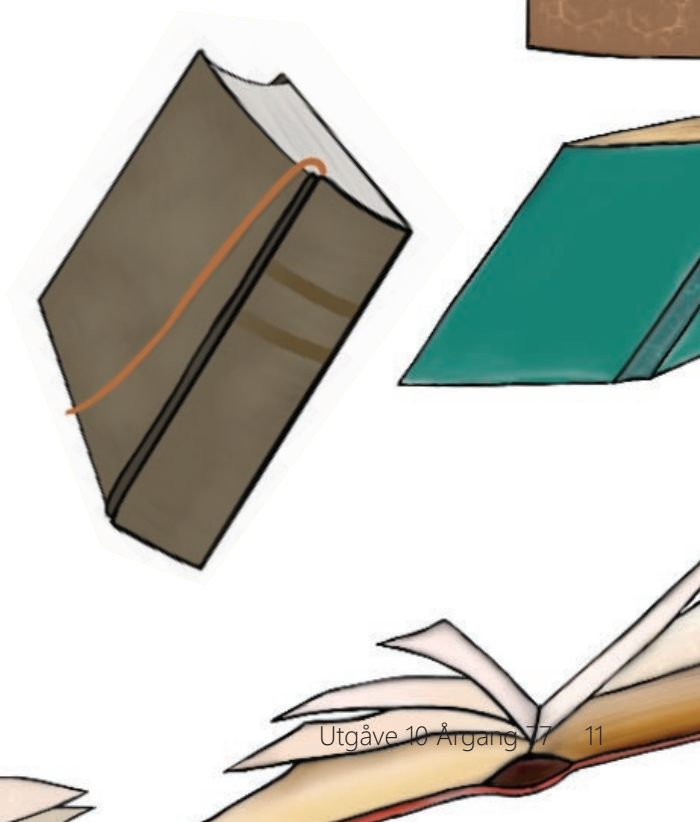
Til slutt, har dere et favoritttema innenfor fysikk og biologi?

«Hm, favoritten må nok bli Maxwells likninger om elektromagnetisme», svarer Knut. «Jeg er veldig glad i adferdsøkologi, så å kunne se dokumentarer med David Attenborough i timene er spennende», fortsetter Emilie.

LEKTOR I REALFAG

Realiteten for fremtidige lærere

Vi møtes i det store hvite trehuset ved Meierikrysset, kalt Damgården. Her holder lektor-studentene til, hvor de ifølge NMBU sine nettsider studerer til å få en «mastergrad i realfag og undervisningskompetanse i to skolefag». Hvordan er det å være omgitt av elektroner, matematiske likninger, kjemiske formler, bergarter, klassifiseringer av økosystemer og samtidig ha kontroll på 15- og 16-åringene? Dette har Tuntreet undersøkt nærmere.

Studentting 6

Ingvild Lauvstad Sunde
Journalist

Den 21. november var det klart for Studentting 6 og på agendaen sto både elskede og mislikte kandidatvalg, forslag om skolepenger for internasjonale, og resolusjon om SiÅs og privatliv. Som siste Studentting denne høsten var det ganske vanlig, eller?

Etter nok en deilig SiÅs-middag og påfyll av kaffe, te og snacks, kunne man fylle ut en bingo! Her skulle man gjette på hva som kunne skje under møtet, for eksempel «LANDSAM har ikke diskutert saken», «AU får godkjenning til å finne en kandidat» og «noen får beskjed om å reise seg når de snakker». Sistnevnte var et gjennomgående tema gjennom hele møtet, og ordstyrer Hedda spøkte med at de ville ha folk til å reise seg for å «ivareta velferden deres under møtet, slik at dere får nok blodsirkulasjon».

AU-leder Jens kom med en oppdatering på regjeringens forslag til statsbudsjett, hvor det foreslås å innføre skolepenger for internasjonale studenter.

Forslaget baserer seg på at nye internasjonale studenter fra neste

høst skal betale skolepenger slik at staten kan tildele utdanningsinstitusjonene mindre penger i statsbudsjettet. Jens kan fortelle at det ikke bare er her på NMBU det har vært demonstrasjoner, men også i nesten ti andre byer!

Det er også kommet et lovforslag som gjør utdanningsinstitusjonene pliktig til å ta imot skolepengene fra de internasjonale studentene. På spørsmål angående sannsynligheten for at dette lovforslaget ikke blir vedtatt, selv om forslaget til statsbudsjett blir vedtatt, trodde Jens at dette var lite sannsynlig. Med andre ord - hvis forslaget til statsbudsjett blir vedtatt, er det veldig sannsynlig at lovforslaget også blir det. Skolepengeordningen vil ikke påvirke internasjonale studenter som allerede studerer ved universitetet.

Helene fra AU fortalte senere at SiÅs ønsker to personer til plankomiteen for forfettingen av Pentagon 1. Åse, som også er medlem av AU, fortalte videre at AU ønsker å starte opp en promoteringskomité. De ser etter utadvendte folk som skal være med og forme

komiteens arbeid. Resolusjonen om å følge opp SHoT-undersøkelsen ble vedtatt med to endringer. Saken om SiÅs og studenters privatliv ble også diskutert. Dette omfatter spesielt at SiÅs ikke varsler i forkant av utføring av vaktmesterarbeid. Budsjettet og handlingsplanen for Studenttinget ble også godkjent med noen endringer.

Av nevneverdige kandidatvalg ble Ben Børilden valgt som Faddergeneral 2022/2023, Vegard Sjaastad Hansen ble leder av kontrollkomiteen, og Maja Raz Karterud og Emil Langsrud Halvorsen ble valgt inn som to av fire representanter i Valgnemnda. Jens Bartnes, Åse Vigdisdatter Nytrø, Bonnie Sutherland og Wilhelm Anthun er delegater fra NMBU til Norsk Studentorganisasjon (NSO) sitt landsmøte i 2023.

STUDENTENES FREDSPRIS 2023 GÅR TIL ET RUSSISK STUDENTMAGASIN: HVORFOR?

Studentenes Fredspris deles ut på vegne av alle norske studenter annethvert år, til en student eller studentorganisasjon som har utmerket seg for sin innsats tilknyttet arbeid rundt menneskerettigheter, fred eller demokrati. Ved tidligere anledninger har prisen gått til blant annet studentgruppen METU LGBTI+ Solidarity (2019), en studentgruppe ved the Middle East Technical University i Ankara, Tyrkia, for sitt arbeid for mangfoldig og inkluderende utdanning, og til den libyske jusstudenten Hajer Sharief (2017), for hennes fremoverlente arbeid innenfor fredelig brobygging og kvinnelig representasjon i fredsforhandlinger, særlig tilknyttet den libyske borgerkrigen.

I år går Studentenes Fredspris til det russiske studentmagasinet DOXA Magazine. DOXA fikk sin oppstart ved The Higher School of Economics i Moskva i 2017, og har siden den gang tatt for seg tematikk som omhandler fritt og uavhengig media og academia. I nyere år har de spesielt rettet arbeidet sitt mot avdekkingen av korrupsjon ved russiske universitet, samt politisk forfølgelse og

statlig feilinformasjon. DOXA har i løpet av 2022 særlig jobbet med å dokumentere den russiske invasjonen av Ukraina, studenters rolle i russisk antikrigsbevegelse, og ytringsfrihet og endringer i russisk academia under krigssensur. Som følge av deres støtte av studenter som deltar i opposisjonsbevegelsen, har mange av magasinetts medlemmer blitt utvist fra universitetet, mens flere av grunnleggerne ble utsatt for forfølgelse, husarrest og fysisk vold. Store deler av DOXAs redaksjon lever i dag i eksil, og fortsetter sitt arbeid anonymt for å holde liv i magasinet. Studentenes Fredspris er et initiativ fordelt mellom den Internasjonale Studentfestivalen i Trondheim (ISFiT), Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpesfond (SAIH) og Norsk studentorganisasjon (NSO). Fredspris komiteen er sammensatt av studenter, studentrepresentanter og faglige og politiske eksperter innenfor områder tilknyttet fred, demokrati og menneskerettigheter, og i år var jeg så heldig å være del av den. Vi fikk erfare hvor vanskelig det var å skulle diskutere seg fram til én vinner blant de nominerte kandidatene, da alle i sin egenart fortjente anerkjennelse av høyeste sort. Likevel steg

DOXA Magazine frem blant resten. I en tid hvor store deler av det Europeiske kontinent preges av autoritær frammarsj, krig og usikkerhet, markerer tildelingen av Studentenes Fredspris til studentmagasinet virkelig viktigheten av det å ivareta studentstemmen i kampen for ytringsfrihet, samtidig som den anerkjenner det modige arbeidet til studentene som risikerer egen helse og sikkerhet for formålet.

Kunngjøringen av årets fredsprisvinner foregikk i en fullstappet sal på Studentersamfundet i Trondheim den 27. oktober. Jeg og Jens (Leder av Studenttingets Arbeidsutvalg ved NMBU) var så heldige å få være til stede. Kunngjøringen utgjorde en kveld med korsang, fine taler fra blant annet rektor Anne Borg, leder av SAIH, Hector Ulloa, og leder av NSO, Maika Godam, og en rørende videohilsen fra vinnerne selv – hvorav flere fortsetter å leve i eksil. Selve utdelingen av prisen til vinnerne vil finne sted i Trondheim under ISFiT-festivalen i februar 2023. Festivalens tema blir, passende nok, polarisering.

- Innsendt av Åse Vigdisdatter Nytrø

D**KTATORS AGAINST STUDENTS

Leo Ruiz Montes

David Bawi
Tha Sang

Maksim Zafranski

In a context of global fascism, SAIH launched their "D**ktator" campaign to support and inform about student activism in authoritarian countries. As part of this campaign, SAIH-Ås and the Student Parliament at NMBU organised a panel discussion on the 7th of November. The discussants were three international students, the Student Parliament leader Jens Bartnes, and the president of SAIH-Ås Magnus Azevedo Stirø. The main subject was student activism in authoritarian countries, the global fascism of the world and protection mechanisms safeguarding students and their role as human rights defenders. The three international students are at NMBU as part of the Students at Risk program. This program was initiated by SAIH and NSO in 2012, and it gives persecuted student activists the opportunity to complete their studies in Norway.

Mathias Tupinier
JournalistAnna Thylén
Fotograf

Min Aung Hlaing, Lukashenko and Ortega send their regards

Maksim Zafranski comes from Belarus. He was a student leader during the last protests and was under surveillance from the police when he came to Norway. He and his organisation are still trying to fight back from abroad. Leo Ruiz Montes comes from Nicaragua, and similar to Maksim, he also left after the repression of protests. He is also a student leader. The third international student is David Bawi Tha Sang from Myanmar (ex-Burma). The violent repression of the 2021 protests and the violence against some ethnic groups forced him to leave Myanmar, as he himself is part of the Chin minority.

Entering activism: call of history or long-time choice?

None of the three international students planned on becoming a leader. It was a personal choice made during a crisis, not their long-time ambition. They have experienced situations where someone needed to be in charge and, somehow, they became that person. "At first it was a misunderstanding. The police thought for some reason that I was the leader so

other people also believed that and at some point, I really became one", explained Maksim. The president of the Student Parliament and the president of SAIH-Ås laughed a bit remembering how they both started by being lured with pizza.

Activism in an authoritarian country.

"Fear and violence of the regime is everywhere. We became almost used to repression, to surveillance: activism in

Belarus is extremely stressful”, Maksim recalled. Student resistance is also a common experience between the three international students. “Students often lead protests and revolutions: that’s why authoritarian leaders fear us”, explained Leo. He argues that the freedom and lack of comfortable situation of the students is the fuel of that revolutionary spirit: “you can’t lose your house or your kid if you don’t have one.”

As a French citizen, I wasn’t at ease. Many things that only existed in dictatorships a few years ago are now usual in my country and in many democracies: a violent repression of protests, the president saying that “those who don’t want to be injured shouldn’t go in a protest”, an increased surveillance of the universities, ministers supporting the police no matter what, and cops hiding evidences of police brutality.

Activism in the democratic countries.

The president of the Student Parliament argued that: “The main difference between a dictatorship and a democracy is trust in the political system: in democracies, people usually trust the system”. That trust is for sure one of the greatest strengths of a democratic system. “Politicians and media are usually interested in what we have to say”, added the president of SAIH-Ås.

In authoritarian systems people usually don’t trust the system: is it the cause or consequence of corruption? Hard to say, but those two are surely feeding one another.

Activism in the democratic countries is also very important for those fighting directly against authoritarianism. Nowadays, nationalists, fascists, and authoritarians from all over the world are joining forces. David pointed out that: “Russia and China supported coups in Myanmar. Fighting them from safe countries is important.”

Non-violence: Idealistic dream or real solution?

To this statement, David directly responded: “It didn’t work in 1962. We just died. Same in 1988. We were raped, tortured, killed. And killed again in 2021. I don’t know if it can work, but so far, it didn’t. Revolution may be the only way. We need democratic countries to send us weapons”. Maksim agreed, and added: “When you face someone unwilling to discuss, non-violence can’t work. In Belarus, the regime doesn’t care about lying to us, they don’t have to answer to anyone.” Leo was more nuanced in his response: “In Nicaragua, the regime is willing to talk, even to negotiate sometimes. Non-violence is a path for us.”

Non-violence works by showing the violence of the regime to the public. It worked against the apartheid, during the civil rights movement and the Indian independence, because in those situations the government couldn’t hide this violence and was forced to act by the public. But non-violence didn’t end the soviet regime, the Tsarist regime or any modern dictatorships. We also have to remember that when non-violence worked, it wasn’t the only strategy employed by the militants: would MLK have succeeded without Malcolm X?

In democracies, the question of the legitimacy of violence feels taboo, but we have to acknowledge that it might be the only solution. In a context of rising nationalism, we cannot afford the luxury of condemning the violence of the oppressed against the oppressors.

As Dom Helder said, “There is no greater hypocrisy than to condemn only the revolutionary violence, pretending to forget the institutional violence, which gives rise to revolution, and the repressive violence, which kills it.”

Nytt loft, nye Hankatter?

Marie Tjelta
Journalist

Tord Kristian F. Andersen
Fotograf

Det er ikke til å legge skjul på at Hankattene har hatt litt harde rykter på seg de siste årene. Nå har Hankattene både pusset opp på loftet og fått mange nye medlemmer på kort tid. De pusser altså opp i selve foreningen også, kan man si. Hvilke tiltak er de villige til å ta og vil dette være nok for å renske navnet Hankattene? Jeg tok turen innom Hankattloftet for å finne ut av akkurat dette.

En Hankattverden

Det som møter meg i det jeg ankommer loftet er et ganske trivelig kollektiv. Jeg har aldri vært på Hankattloftet før, men det

var ikke dette jeg forventet. Ild i peisen satte et varmt og hjemmekoselig preg over det hele. Mye tilfeldige gjenstander prydet veggene, som sammen forteller en historie om Hankattloftet. Historien om alle Hankattene som har kommet og gått fra loftet i årene etter de flyttet inn her på 60-tallet. I år fyller de 120 år, og de er Norges eldste studentforening.

Oppusset loft

Hankattene var fullt i gang med vors før kveldens festligheter og skjenket seg Aass pilsnere. Aspiratene ble dirigert flittig rundt og det hele var ganske underholdende å observere. Jeg setter meg ned for en prat med Direktør Jørgen, og embetsmenn Olav og Markus. Dette er selve ledelsen til foreningen Hankatten. De har det siste semesteret vært i gang med å pusse opp Hankattloftet. Her har de både fått oppvaskmaskin, ny komfyr og malt vegger og dører som hadde behov for et nytt strøk. Samtidig har de oppdatert garderoben litt

og gitt alle medlemmer nye, skreddersydde drakter fra Thailand. Dette forteller de har vært både for å skape et triveligere loft å bo i, men også for å øke levestandarden litt, som Markus kaller det. Å beholde balansen mellom historie og kultur er også noe de har hatt i bakhodet under oppussingen. «Kulturen står, men foreningen er dynamisk», sier Olav. «Nå har det bare blitt litt koselig å bo her, rett og slett», legger Jørgen til.

Livet som Hankatt

De forteller at når du blir en Hankatt så blir du del av en familie. «Du får et broderlig forhold til de du bor med», sier Olav. De har fellesmiddag hver dag, noe det forventes at alle deltar på. På kveldene liker de å sitte ved peisen og spille kort sammen. Videre forteller de at man som Hankatt får et stort sosialt nettverk og det sosiale livet nærmest servert på et sølvfat. De har erfart mange unike opplevelser som Hankatter og føler at de er en del av noe som er større enn

seg selv. «Alle slags folk er velkommen til å søke om å bli Hankatter ... alle legninger og etnisiteter er selvfølgelig velkommen», legger Olav til.

Ny generasjon Hankatter

I kjølvannet av pandemien led også Hankattene. De hadde lite rekruttering ettersom det ikke var så mye som skjedde. I år har Hankattene satset stort på å bygge opp foreningen igjen og rekruttere nye Hankatter. Dette fikk de til, og mange unge aspiranter har derfor inntatt Hankattloftet denne høsten. Dermed har det vokst et gap i alder innad i foreningen og de er kanskje på vei mot et generasjonsskifte. Likevel kommer gjengen godt overens til tross for aldersforskjellene. «Vi er så heldige som har så mange trivelige folk her nå», forteller Jørgen. «Det er sunt for foreningen, sunt for oss og for dem. Det er jo de som skal styre foreningen videre.»

Hankattkontroversen

Foreningen har riktig nok hatt en del rykter på seg om det man kan kalle en problematisk seksualmoral de siste årene, blant annet etter «Objektskandalen». I korte trekk var dette en skandale som oppstod fordi Hankattforskriftene omtalte kvinner som objekter. Dette ønsket Tuntreet å konfrontere dem med. De synes først og fremst at det er synd, også fordi nye foreningsmedlemmer sitter igjen med rykter

fra gamle Hankatter. «Rykter henger igjen fra tidligere år og rykter tar jo en god stund å snu», forklarer de og forteller videre at de må bare heve seg over de gamle ryktene og fortsette å jobbe mot fordommene. Det er ingen av de nåværende medlemmene som har noe forhold til denne skandalen annet enn historier som de har blitt fortalt. «I og med at vi er en hemmelighetsfull forening omringet av mystikk så er det lett å tolke ting i verste mening», sier Olav og forteller videre at om noen driter seg ut nøler de ikke med å si unnskyld. «Hender at du tar opp folk som ikke gjør det beste bilde utad, men det er unntaket og absolutt ikke normalen.» Hankattene som er her nå kjenner seg altså ikke igjen i disse fordommene.

Alle er velkomne på Hankattloftet

Hankattforeningen er en forening som utpeker seg her på Ås både i studentmiljøet, men også lokalt. «Det er litt lett å dra oss under bussen», skyter Markus inn. I studentmiljøet vil rykter komme og gå, og slik har det alltid vært. Dette gjelder ikke bare Hankattforeningen, men også de aller fleste foreninger. Noen fadderbarn hører kanskje fra fadderens sin at man ikke skal på Hankattloftet, noe som kan farge nye studenters førsteinntrykk av foreningen. «De som kjenner oss vet hvem vi er og hva vi står for», forteller Markus. «Vi er snille gutter», legger Olav til. De ønsker ikke at noen skal være redde for å komme på

Hankattloftet, da dette er åpent for alle og ment som et sted hvor folk skal ha det kjekt på fest. «Jeg vil understreke at på loftet er alle velkommen», poengterer Jørgen.

En forening i endring

Videre spurte vi dem hvilke endringer de jobber med innad i foreningen for å snu disse ryktene. De svarer at mye ligger i rekrutteringen av nye aspiranter. De ønsker å få inn de rette folkene som er villige til å utgjøre en endring i foreningen. Opptaket til Hankattene er en nøye prosess hvor de håndplukker de rette folkene som de tror kan skinne i foreningen. Det er tross alt de som skal ta foreningen videre. «Vi vil at folk skal se på Hankattene som en morsom og livlig gjeng», forklarer Jørgen om hvordan de ønsker å snu fordommene.

Visjoner for fremtiden

Hankattens visjon for fremtiden er å endre studentenes fordommer mot Hankattene og fokusere på å vise den gode siden av foreningen. De skal komme seg på beina igjen etter pandemien. Dermed ønsker de å holde den trenden de har hatt det siste semestret; rekruttere nye gode folk og pusse opp ferdig på Hankattloftet. De skal skape gode holdninger hos aspirantene og forme deres egen fremtid. 2022 er med andre ord Hankattens år! «Skål for det», avslutter Jørgen.

THE SANTA PAPERS

Mathias Tupinier
TITS investigator

Cult guru, kidnapper, drug dealer... A lot of rumours are rapidly spreading about the acts and even existence of a certain mysterious individual. Sinter Klaas, Saint Nicolas, Père Noël and Santa Claus are just few of the numerous alias he uses to stay under the radar. The TITS, Tuntreet Investigation Team on Santa, sent many agents over the years to infiltrate various organisations that might be connected to this man, and after 20 years of investigations, we discovered a few exclusive footages.

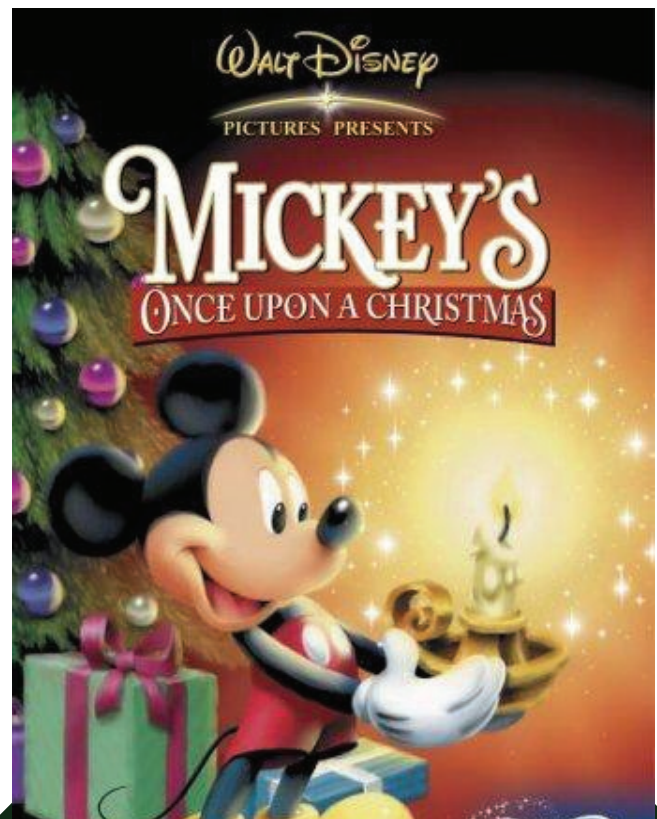
Footage 1: “Mickey’s Once Upon a Christmas”

The three part documentary was made in the winter of 1999 by Jun Falkenstein and Alex Mann. Both of them disappeared the next summer after leaving Hamburg in their boat. All the copies were supposed to be on that boat, but we found another one in the cellar of Ellen Mann, mother of Alex Mann.

The first part is the recording of a time loop experiment made on the triplets and their family to put them in a state called “Christmas Spirit”. It was made sometime between 1937 and 1947 in Ducktown, USA. The video itself doesn’t show any sign of kidnapping and doesn’t allow us to know anything about Mr Santa himself but given that we haven’t found any sign of Duckburg in any official records, it makes us think that there is a connection between Mr. Santa and the FBI.

The second part is a series of family footages of Goofy Goof and his son Maximillian Goof now well known as “Max” Goof. Falkenstein and Mann believed that it was the proof of a connection between the Goofs and Santa, but we think that it is another experiment made by Santa to create “Christmas Spirit”. However, it proves that Peter Pete was hired by Santa during the 80s to make people doubt his existence. We are also certain that the “Christmas Spirit” is part of the ideology of a cult run by Santa himself: he can be seen punishing unbelieving people with some snow controlling device. We are now certain that Santa is an old bearded Caucasian man who’s kind of fat, but his face remains unknown.

The last part was made with police camera footages. We follow the acts of someone identified in the video as Mickey Mouse, probably an alias. After 2 mins and 24 secs, Mickey starts being possessed by the “Christmas Spirit”. He then kidnapped someone and stole money from another to buy a necklace. Possession stopped at 19 mins and 14 secs and it seems that Mickey doesn’t remember it. As far as we know, “Christmas Spirit” may be the code name of a mind control device: World domination through “Christmas Spirit” is Santa’s plan.

Footage 1 cover hentet fra Internet Movie Database

Footage 2: Home alone

The second footage mainly consists of family videos made by Kevin McCallister and street security camera archives during Christmas 1974 in a suburb of Chicago. The whole thing was assembled by Chris Columbus in May 1990. Mr. Columbus and his associate, Mr Williams disappeared two days ago, right after we asked them for information about that footage:

Footage 2 cover hentet fra Internet Movie Database

they were last seen arriving at the Helsinki Airport, going to Lapland. The footage itself shows Kevin forgotten by his family and trying to defend his home. We suspect that he became possessed by the “Christmas Spirit” around 40 mins and 47 secs. The cause seems to be his relationship with his old neighbour who looks a lot like a thin version of Santa. One other element that makes us think that this old guy was an associate of Santa, or Santa himself, is the fact that all the houses around Kevin’s were possessed at that time by a compagnie located in the Bahamas and detained by Miss Arie, suspected to be an associate of Santa before 1998 and missing since 2002. Kevin himself went through addictions and depressions after it and doesn’t remember what happened. Another unidentified associate of Santa spoke to Kevin before the night of the attack and left Chicago driving an old stolen Honda.

Footage 3: Gremlins

The last footage was also made by Chris Columbus in 1984. The events showed occurred during Christmas 1971 in Kingston Falls, Pennsylvania (which like Ducktown doesn’t exist in the official records of the US government). In that document, we witness the invasion and destruction of the town by unknown creatures named “Mogwai” or “Gremlins”. Those creatures were given to Randall Peltzer by Mr Wing in Chinatown few days before the events. Mr Wing is a former

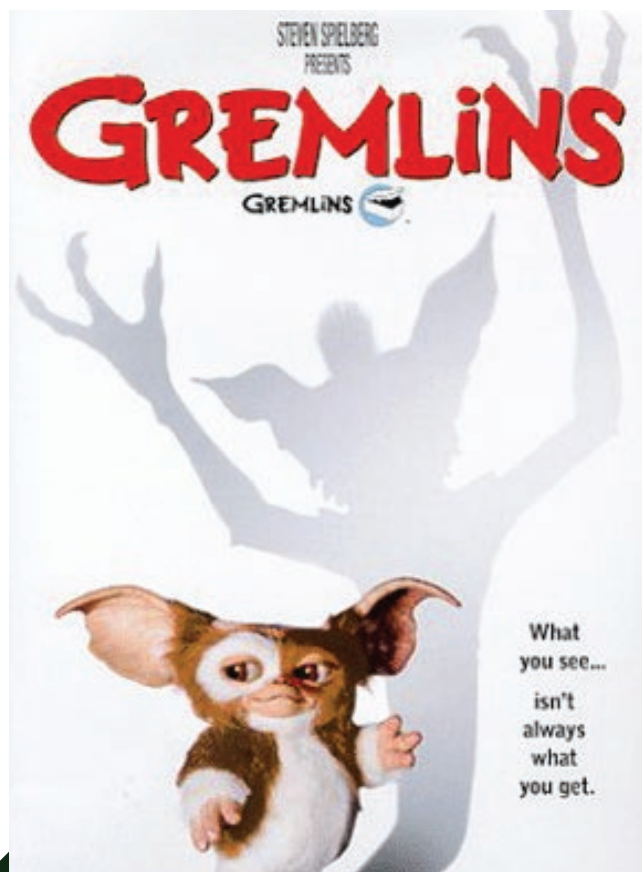
biologist and a known associate of Santa. We suspect him to be the creator of the “Gremlins”. Three rules must be followed around “Gremlins”: no bright lights, no water and more important than anything else, no food after midnight. We can also see that Santa himself got attacked by the Gremlins, explaining why he didn’t use them after that incident. Other elements disturb us. During the bar video, we found a lot of similarities with what happens in the Bodega and Klubben during parties: “Gremlins” may have been made from the DNA of Norwegian alcoholics. Remember to follow the rules at all costs: even Santa can’t control them.

Public enemy no.1

The TITS can now affirm that Santa is the most dangerous man on earth.

He had various plans of world domination through the years: “Christmas Spirit” is only the last one. If someone comes at you showing signs of “Christmas Spirit”, show no mercy: even if it is your loved one, you will have to kill or be killed.

The TITS is officially demanding nations all around the world to team up to destroy him before it is too late.

Footage 3 cover hentet fra Internet Movie Database

TT Tabu: Studentenes dovaner

Avføring og fordøyelse er følsomme temaer. Samtidig har det blitt påvist at mennesker bruker i gjennomsnitt rundt 1,5 år av livene sine på do. I tillegg påvirkes humøret vårt i stor grad av tarmene, og omvendt. Det er altså på tide å snakke om dovanene våre!

Iris van Brunschot
Journalist

Rebecca Øistad
Illustratør

Kaffe = bæsje og alkohol = dårlig

Det er mye som påvirker fordøyelsen vår. På undersøkelsen vår med 120 svar, svarte litt over 60% av studentene at de mener mat, drikke og alkoholinntak påvirker avføring og dovaner i stor grad.

«Kaffe = bæsje», «alkohol = dårlig» og «fyllabæsje» er noen av kommentarene vi fikk på hvordan mat- og drikkevaner påvirker fordøyelsen. Kaffe og alkohol gir for eksempel ofte løs avføring. I tillegg lever mange studenter på et relativt stramt budsjett, som gjør at de får dårligere diett og et dårligere utgangspunkt for en sunn tarmflora.

Irritabel tarm slår alarm

Akkurat som at mennesker kan være irritable til tider, så kan noen tarmar bli lett irritert. Knut Rudi, professor for kjemi, bioteknologi og matvitenskap på NMBU, har forsket på mikrobiologien i tarmen. Han

utviklet sammen med firmaet Genetic Analysis en test for å identifisere en avvikende tarmflora. Det bidrar til å diagnostisere blant annet irritabel tarmsyndrom (IBS).

I spørreundersøkelsen svarte 33% at de (muligens) har en irritabel tarm. «IBS er et samlebegrep for tarmproblemer uten kjent opphav eller årsak», kan Rudi fortelle. Selv om IBS ofte forbindes med økt gassproduksjon, er det altså ikke direkte knyttet til mangel på noen konkret funksjon. Dette kan gjøre det vanskelig å behandle.

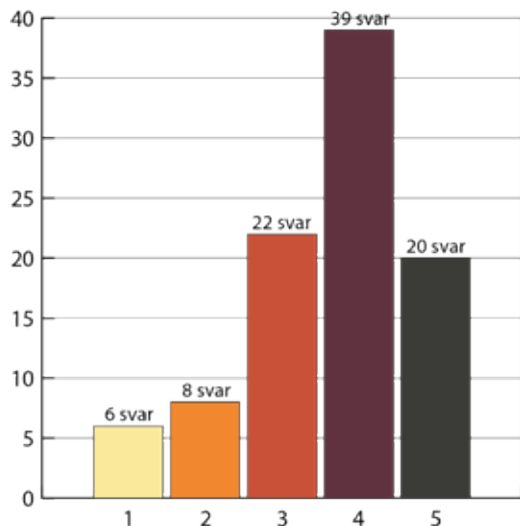
Hjelp, jeg må til legen!

I fjor dro jeg selv til legen med en irritabel tarm, og la merke til et stort kunnskapsgap. Etter mye mas fra min side ble jeg henvist til en ernæringsfysiolog. Senere ble jeg derimot avvist fordi jeg ikke hadde meldt flytting til Ås, som var veldig frustrerende.

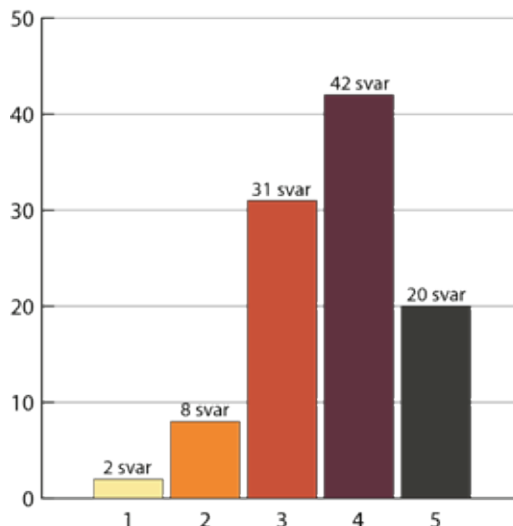
I hvor stor grad føler du alkohol påvirker fordøyelsen og avføring?

Svar: 94

Føler du mat/drikkevanene dine påvirker fordøyelsen og avføring?

Svar: 102

Bare rundt 20% av studentene som har dratt til legen i forbindelse med fordøyelse følte at problemet løste seg etterpå. Det er bekymringsverdig at så mange studenter mener de har fått «sånn halvveis» eller «ingen» hjelp når det kommer til problemer relatert til fordøyelsen. Det er noe som angår alle, og derfor viktig at man kan få god profesjonell hjelp.

FODMAP, hva er det?

Én tilsynelatende virkningsfull løsning på IBS er FODMAP-dietten, utviklet av forskere ved Monash University i Australia. Dietten går ut på å eliminere alle matvarer med tungt fordøyelige karbohydrater, for så å introdusere én og én matvare for å finne ut hvilke man reagerer på.

I starten bør man unngå mat som inneholder gluten og laktose, samt en lang liste med høyst spesifikke matvarer. For eksempel, hermetisk sopp er tippetitopp, men de ferske bør man styre unna.

Selv om litt under halvparten av studentene (47%) hadde hørt om FODMAP, så var det bare 10% som hadde prøvd den, og enda færre som hadde fullført. Spesielt for studenter med dårlig råd er det en utfordrende diett å følge. I kombinasjon med fastlegenes manglende kunnskap fører dette til at mange med irritabel tarm føler seg stuck i situasjonen. Det er problematisk fordi vår fysiske og psykiske helse tett knyttet sammen.

Løste problemet seg etter legebesøket?

Svar: 29

Omtrent 15% av Norges befolkning anslås å ha noe som heter irritabel tarmsyndrom (IBS). Har du hørt om dette?

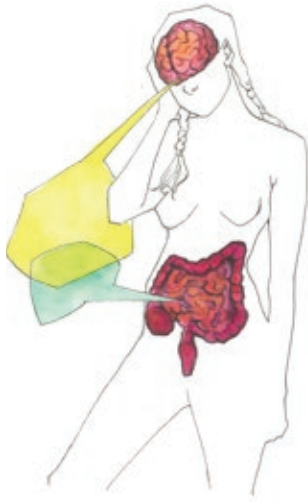
Svar: 103

Synes du det er flaut å snakke om fordøyelse, avføring og dovaner?

Svar: 103

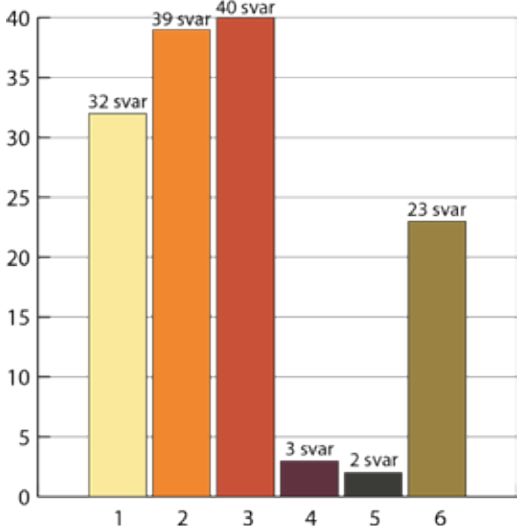

Hjernen og tarmen snakker sammen

Mange studenter nevner at stress forårsaker løs avføring, og at de får dårlig mage i eksamenstida. Dette kan igjen føre til at man overtenker og stresser med å være dårlig i magen, som forverrer situasjonen.

Mange studenter bor i kollektiv med tynne, lytte vegger, eller tilbringer lange dager på lesesal, uten privat toalett. De fleste er nok enige i at Samfunnets doer heller ikke er designet for å være de mest lydette. Dette skaper enda mer stress, spesielt for de med irritabel tarm.

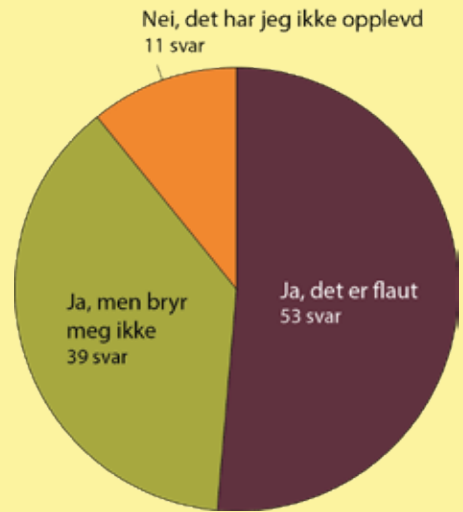
Føler du deg komfortabel med å bæsje på offentlige toalett (eks. Campus, Samfunnet, Ås kulturhus)?
Svar: 103

1. Ja, uten problem i alle tilfeller
2. Bare hvis dørene er lydette
3. Bare hvis det er ingen/få andre til stede
4. Bare hvis jeg er full nok
5. Ja, men pleier ikke å sette meg ned på dosetet
6. Nei, føler meg aldri helt komfortabel

Har du opplevd at tarmene lager ufrivillige/utilpasse lyder på et stille sted?

Svar: 103

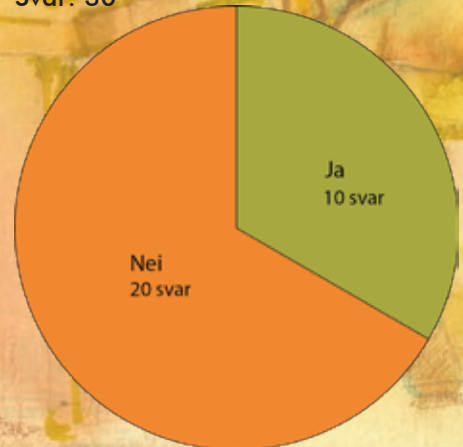
Opplever du regelmessig at dine toalettbesøk kan lage ufrivillig mye lyd?

Svar: 102

Har dette hindret deg i hverdagen (for eks. med å besøke folk i kollektiv)?

Svar: 30

“
 Man kan ikke nok om fordøyelse og avføring (IBS) og problemet ble ikke tatt veldig seriøst da jeg dro til legen. Det var også veldig vanskelig å følge FODMAP dietten med begrenset budsjett som student - for eksempel med gluten

“
 Kaffe og alkohol får ofte fart på sakene

“
 Det har vært noen dater der magen bare har gått til helvete. Der jeg måtte gå på do ganske så ofte også under ligging ahah. + eksplosjon av luft som datene mest sannsynlig har hørt utenfor doen.

“
 Når jeg har vondt i magen føler jeg med dritt og vil ikke gjøre ting. Jeg får alltid dårlig mage når jeg er stressa.

“
 Somehow it feels like i am the only one with these issues? everyone is just chilling, but for me this is an eternal worry.

«Eksplosiv endestasjon»

Nesten 90% av studentene opplever at tarmene kan lage utilpass høye lyder på et stille sted, og litt under 50% opplever at toalettbesøkene deres er ufrivillig bråkete. Selv om nesten alle studentene tisser på offentlige toalett uten problem, ville de fleste bæsjet kun om dørene er lydtette eller det er få andre til stede.

I spørreundersøkelsen la vi videre frem et scenario: Du er på en romantisk første date, men får plutselig mye luft i magen. Det må ut, men kommer til å lage lyd. Daten din bor i kollektiv, og doen grenser til stua... 27% av studentene kjente seg igjen i dette scenarioet. De fleste ville løst det med å gå på do hos daten, men prøvd å dekke over lyden.

Hva har du/ville du gjort i et slikt tilfelle?

Svar: 101

Forteller daten min at jeg har en litt turbulent mage, og så går jeg på do uten skam
 12 svar

Lytt til tarmene

Lyd er altså noe av det mest flaue knyttet til fordøyelse og dovaner. Vi vil ikke at andre skal høre magene, tarmene eller dobesøkene våre. Men irritable mager kan fort forårsake dårlige dager, og det er derfor et veldig viktig tema å snakke om.

Husk at alles mager går litt bananas noen ganger, og det er ingen skam i å slippe ut litt (eller mye) luft. Det viktigste er at vi lytter til tarmene våre når de snakker til oss. Istedenfor å prøve å overdøve de kan vi spørre oss selv (og andre) hva de prøver å si – det er sannsynligvis noe viktig!

Småkaker

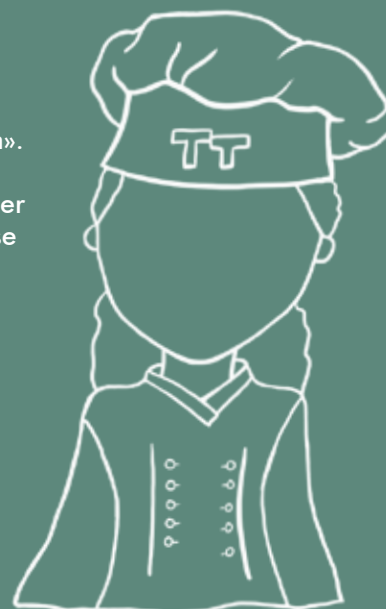
Denne oppskriften er hentet fra en kjent kokebok kalt «Den rutete kokeboken». Boka er skrevet av dronningen over juleribbe og kokkelering på fjernsynet, nemlig Ingrid Espelid Hovig. Fordelen med denne type mørdeig er at du slipper å styre med gjær, det er relativt få ingredienser, og du kan bruke det som base for å lage andre julekaker.

Marianne Skolbekken
Matjournalist

Amanda Engebø
Illustratør

INGREDIENSER

Ca. 50 kaker

- 100 g sukker
- 200 g smør
- Ca. 300 g hvetemel
- 1 egg
- Tid: 45 minutter

Pynt:

- Non Stop
- Mørk eller lys kokesjokolade
- Kanel og sukker

Utstyr:

- Stor bolle/form
- Kjevle
- (Pepper)kakeformer
- Kjøkkenvekt
- Stekebrett (med bakepapir)
- Kreativitet

Legg deretter deigbitene i en ferdigblandet kanel- og sukkerblanding.

Pynt med Non Stop eller kokesjokolade, og legg på et stekebrett.

Stek kakene midt i ovnen ved 175-200 grader i 8-10 min til de blir gyldne. Husk at steketid varierer fra ulike ovner, så følg med underveis.

Avkjøl på rist.

Oppbevar kakene kaldt i en tett boks med lokk. Ikke bruk papir hverken til å skille kakene eller i bunnen av boksen.

Forberedelser:

Ta smøret ut av kjøleskapet et par timer før du planlegger å lage deigen, slik at det blir romtemperert og mykt.

I tillegg er det lurt å vaske seg på hendene, bruke forkle, og ta av seg ringer og klokke. En del av mora med å lage denne deigen er at du blir litt (les: ganske) grisete på hendene.

Mørdeig 101

Hell ca $\frac{3}{4}$ av melet på enten bordet eller helst i en stor bolle/form. Som det står i «Den Rutete Kokeboken»: «Det er vanskelig å si nøyaktig hvor mye mel som skal til, for mye mel gir en smuldrete deig, med for lite mel vil kakene flyte ut.» Det beste er altså å ha «sånn passe mengde».

Hell over sukkeret, og lag en liten fordypning i midten av mel- og sukkerblandingen.

Tilsett smøret, gjerne kuttet opp i mindre biter.

Til slutt tilsetter du et sammenvispet egg.

Deretter er det å ta hendene fatt, for nå skal alt blandes og eltes til en deig.

Etter hvert vil det bli en samlet deig, men på grunn av smøret vil den kjennes litt fettete ut. Den skal fortsatt ikke være klissete, i så fall kan du eventuelt tilsette litt mer mel.

Putt deretter deigen i en pose og legg den i kjøleskapet i noen timer, gjerne over natta. Det er ikke mulig å jobbe med deigen før den har vært i kjøleskapet.

Utforming og steking

Ta deigen ut av kjøleskapet. Nå kan du forme og dele opp deigen som du selv ønsker. Husk at tjukkere biter vil trenge lengre steketid på litt lavere varme, enn flate og små biter.

En god start er å kjevle ut deigen og bruke pepperkakeformene. Det kan være nødvendig med litt mel.

JULEKALENDER

ER VED Å FYLLE UT DET HVITE I HVER RUTE - GOD JUL!

TT omte
re

Redaksjonen julen 2022

STUDENTENS

LES HISTORIEN - LØS MYSTERIET - FINN DATOENE - TELL DAGENE

Ås'n går det?

Synne Louise Stromme
Journalist

Amanda Engebø
Illustratør

Halo! Når du leser dette, er desember måned i gang. Gatene er fylt med julelys, rød dekor herjer i alle kollektiv og lokaler, og butikkene er stappet med julebrus, julekaker og feit mat. Dette er den aller siste utgaven min som journalistredaktør, og før jeg tropper på som ansvarlig redaktør, og avslutter denne spalten, ønsker jeg å ta opp et ganske så komplisert tema: jul.

De fleste kjenner seg nok godt igjen i stresset rundt gaver, dekor og generelle forberedelser som må til før en kan slå seg ned ved middagsbordet og kjenne smaken av den perfekt tilberedte ribben. Likevel er det mye annet en kan føle på i juletider: ensomhet, rusproblematikk og misnøye. Dette er ikke noe som kun er tilknyttet julen, men for mange er nettopp denne tiden en forsterker for det overnevnte.

Det er kjent at både akevitt og juleøl gjerne følger med julemiddagen, og selv om det ofte er kos, er det ofte minst like skummelt. Jeg har selv erfaring, både egen og gjennom venner, med ubehagelige situasjoner i forhold til alkohol. Jeg har også selv god erfaring med det å konsumere, og det er ikke alltid en tenker over hvordan det er for alle andre rundt når man inntar litt mer enn planlagt.

Ensomhet er også noe som kan knyttes til julen. Kanskje nettopp du som leser dette sitter og gleder deg enormt til å dra hjem i ferien for å møte familie og kjente. Men, du er ikke alene om du heller sitter og kvier deg over tanken på hvor du skal oppholde deg, eller hvem du skal oppholde deg med. Jeg kan også legge ved at dette definitivt er noe jeg har opplevd.

Årsaken til hvorfor en føler eller opplever det slik trenger ikke være definert. Det som er viktig er å ikke være redd for å si ifra eller be om hjelp. Hvis du selv sitter i en situasjon hvor noen rundt deg tilsynelatende sliter med nettopp dette, kan det å bare se dem være nok. Men husk også på å ta vare på deg selv. Ikke sett deg selv i potensielt skadelige situasjoner. Da er det riktige å gjøre å ta kontakt, noe du kan gjøre via diverse hjelpenummer eller andre tjenester.

Dette ble brått en litt dyster tekst, og jeg vil derfor avslutte med å si at jeg virkelig håper du får en fin juleferie! Jeg vil også ønske deg masse lykke til med siste innspurten for semesteret, og håper at du, uavhengig av hvor og hvem du tilbringer julen med, får pustet godt ut før det nye semesteret!

Rustelefon: 08588

Hjelpetelefon: 116 123

KONSERT MED ISAH, DUTTY DIOR OG SLI0H

Klokken nærmer seg åtte en kald fredagskveld i november. Samfunnet har tatt imot artistene Isah, Dutty Dior og Sli0h for kveldens konsert. Gutta har servert Norge med kjente hits som «HALLO», «Blitz» og «KALD DJEVEL». Vi setter oss ned for å bli bedre kjent med dem.

Silje Bie Helgesen
Journalist

Synne Louise Stromme
Fotograf

Oppvokst med musikk

Alle tre kan takke familien for musikkinteressen sin. Fra ung alder har musikk vært en del av hjemmet, der både mor og far skrudde på låter som satt inspirasjonen i gang. De forklarer at musikken har vært en stor del av oppveksten.

«Faren min spilte keyboard. Jeg spilte klarinett og saksofon i korpset på Nylund skole», smiler Isah.

Det var ikke et vanskelig valg å starte med egen musikk, men de innrømmer at å synge på norsk ikke var helt naturlig i starten.

«Da Arif droppet 'HighEnd/Asfalt' så var det første gang jeg synes norsk musikk var fett. Det var da jeg bestemte meg for å gjøre norsk musikk», sier Dutty Dior.

Før alt startet

Isah forteller at han sang i gangene på skolen da en musikkinteressert kompis likte hva han hørte. Det var fortsatt litt flaut å legge ut sine første sanger på SoundCloud.

«Det var litt tabu i Stavanger hvor sjangeren var rockbasert. Jeg ville ikke at så mange skulle vite om det.»

Isah og Dutty Dior ble kjent gjennom en felles venn. De la hverandre til på Facebook og etter hvert lagde de låten «Seint» sammen. De forteller at de sakte, men sikkert kom inn i bransjen.

Sluttet i skobutikken

Isah jobbet i skobutikk da han plutselig fikk en melding på Instagram. Det var en kontakt fra Karpe som ville ha Isah sitt telefonnummer.

«Det førte til at de sendte meg melding og ville ha meg til å dra samme dag.»

Han fikk da et valg om å spontant slutte på jobb og hoppe på et fly til Ålesund, eller miste den store sjansen. Han tenkte «Fuck it man, eg gjør det», og det neste sekundet freestylet han til kommende «SAS PLUS/SAS PUSSY».

Viktig med samhold

For rundt ett år siden ble Sli0h kjent med ISAH og Dutty Dior. For Sli0h var det albumet «PARA/NORMAL» fra 2019 som fikk han til å like norsk musikk i denne sjangeren.

«Det er viktig å bli pusha av noen andre, fordi det er ikke så lett å vite om det er bra

eller dårlig alene. Spesielt i starten», sier Dutty Dior. Videre forteller han at han har vokst mye på tre år, og er blitt sikker på sin egen musikk. Behovet for at musikken hans skal få bekreftelse av andre er ikke lenger like stort. Det er likevel viktig for han å ha folk rundt seg som dytter han videre på veien. Han forteller også at å ha dette som en jobb har både gode og dårlige sider. «Man lager sin egen timeplan. Det er ingen som gir deg beskjed om å jobbe, men det er opp til deg selv om man vil være på. Hvis man faller av så er det din egen feil.»

Amerikanske vibber i Norge

Alle tre er enige om at norsk musikk kan minne om diktanalyse i norsktimene. De lurer på hvorfor tekster alltid skal rime, være strukturert og følge «skriveregler».

«Musikken begynner å bli friere. Det handler mer om følelsen melodiene gir istedenfor hvor flink man er å skrive», sier Isah.

«Amerikansk musikk er mye følelser og vibes. Vi vil ha det inn i vår musikk», forklarer Dutty Dior. De ønsker å lage musikk som står uten landegrenser. Ved å høre på musikken deres føler man at skillet mellom amerikanske musikkvibber og norsk musikk viskes ut.

En konsert i fyr og flamme

Dørene åpnet klokken ni, og en time senere steg Sli0h på scenen. For å være en nokså ny artist var det flere i publikum som kunne sangene, og de han var ny for ble positivt overrasket.

Neste mann ut i ilden var Dutty Dior. Det er ingen tvil om at publikums puls dunket hakket fortere når han forsiktig dro opp genseren, og svingte seg i bevegelser over scenen. Sursøte melodier fra «KALD DJEVEL» satte stemningen.

Som det fyrverkeriet av en gutt han er, tok Isah scenen med sine moonwalks og dansemoves. Man ble oppriktig glad av å se smilet hans. Som ingen andre dro han opp energinivået med gleden han har for å lage show.

Det hele ble avsluttet med Isah og Dutty Diors duosanger.

FEM RASKE

1. Sommer eller vinter?

Alle vil ha sommer og sol.

2. Kveld på byen eller i sofaen?

Dutty Dior svarer sofaen uten å blunke. Det samme gjør Sli0h, mens Isah vil gjerne ha begge deler.

3. Favoritt-drikkeenhet?

Tequila er favoritten til Dutty Dior, Isah liker Tequila og Gin Tonic, og Sli0h går for Vodka Red Bull.

4. Beste opplevelse på en scene?

For Isah står det mellom Kadetten 2019 og Landstreffet i Stavanger med Karpe. Han sier at det var en syk følelse å komme til

hjembyen der han kjente folk i publikum som lo av han da han først startet med musikk.

Dutty Dior har spilt på Kadetten to ganger, og han nevner begge gangene som de beste opplevelsene.

Sli0h nøt opplevelsen av å spille på Sentrum Scene tidligere i november.

5. Favorittartist?

Dutty Dior setter Future som en av favorittene, Sli0h er inspirert av Prince og hans bruk av stemmen, mens for Isah er Tory Lanez utvilsomt favorittartisten per dags dato.

TO BRUNNE MED

Victor Haugen Kristiansen

Benjamin Alexander Faulkner
Journalist

Emilie Reistad
Fotograf

Hvis du har sett UKerevyen 2020, har du sett Victor som skuespiller. Har du sett UKerevyen 2022 har du derimot ikke sett Victor, for der har han nemlig vært forfattersjef. Tuntreet fant ham i dyp konsentrasjon i et rotete klasserom i KA-bygget, og etter litt pirkning begynte han å snakke.

“Det var på Jutuløpp på Fossum, der løp jeg nedover banen alene med keeper. Også bomma jeg da, selvfølgelig. Filmene vil alltid ha det til at hovedpersonen klarer det i det viktigste øyeblikket. Det gjør man aldri i virkeligheten.”

Grusslottgutten

Victor vokste opp på Haslum, Bærum, Oslo, Norge, verden. Han gikk på skole som alle andre barn gjør, og fotballen kunne han ikke fordra. Han ville helst bygge grusslott på treninga, og fulgte ikke med i det hele tatt. Han ble satt i forsvar, for alle de dårlige ble jo det. Hvordan kunne denne mannen, som bygde grusslott og sugde i fotball, bli ingen lærere likte ham. Han var lærerens verste lille mareritt, og gjorde absolutt ingenting hvis han ikke skjønnte hvorfor han måtte gjøre det. Det betydde at han aldri møtte opp i klasserommet igjen etter friminutt. På et tidspunkt vurderte moren

hans å sette ham på Steinerskolen, men det skjedde aldri det heller.

Kunstnergutten

I forsøket på å få et utløp for hans kreative innfall begynte han på teater, som han likte godt. Han ville aldri slutte der. Det skulle teaterlærerne ønske at han gjorde. Victor forklarer det med at det antageligvis var noen “16 år gamle folk som gjorde det som deltidsjobb, og jeg var ikke flinkere til å høre etter der enn andre steder”. Han har aldri vært glad i regler og rammer, og kjøper alltid notatblokker uten linjer. Vi snakker om en provoserende artiste passionné allerede da, og en reell tornepigg i baken på kontaktlæreren hans, Sølvi Malføy, som var veldig streng. “Hun hadde vært en Smygard”, sier Victor. “Ikke fordi hun er ond, men Smygard er litt elitistiske og glad i system.”

Førstereisgutten

Han slengte seg på studiespesialisering på Sandvika VGS, og ut av det blå bestemte han seg for å reise til Amerika. Han bosatte seg i Fargo, Minnesota, for han hadde en fiks idé om at han skulle bli proff amerikansk fotballspiller. Han gikk som utvekslingsstudent på en ekte «high school», der han stusset over at det ikke fantes noen fast læreplan. Man kunne velge mye ting selv. Han valgte naturligvis “weight lifting” og “calculus”, og han endte opp med å bli en merkelig hybrid av «jock» og nerd som svevde mellom de to klikkene på den vesle skolen. Han fikk innpass hvor enn han gikk, for han var en eksotisk nordmann. Men han kom ikke ordentlig godt overens med noen. Victor likte å sitte på rommet og

skrive fortellinger og bygge universer, mens de lokale var mest opptatt av å jakte fasan.

Kreativ type

I tredjeklasse skjønnte han at han skulle bli arkitekt, for det var det mamma sa han kunne bli. Hun så at han var en “kreativ type”. Men alle planene endret seg etter at han ble introdusert til skuespillerlivet på Sandvikarevyen. Han skulle søke Teaterhøgskolen, men søkte heller NTNU filmproduksjon, “fordi det er gøy”. Så dukket et brev i posten opp om at han skulle tjene Kongen som artillerijeger, selektert fra bermen med oppgaven om å overvåke og bekjempe viktige mål bak fiendens linjer ved hjelp av koordinert ildstøtte. Etter to uker søkte han om utsettelse, og han er glad Russland ikke har invadert ennå; han sier: “Da dør jeg, jo. Jeg kommer til å dø, liksom.” Victor er faktisk nå sertifisert filmarbeider, og i Trondheim startet han et program i studentradioen kalt “Harselas”, som han beskriver som et slags «fattigmännens Misjonen». Der ble han oppmuntret til å si så dumme ting som overhodet mulig - å pushe andre til yttergrensene.

“Mildt sagt, en interesse for kart”

Senere tok han en bachelor i geografi. Nå var spørsmålet om han skulle ta master, eller begynne på Nordisk Institutt for Scene og Studio. Han valgte landskapsarkitektur på Ås, for han har, som han sier, “mildt sagt, en interesse for kart”. Alle fantasiverdenene og universene han lager har han tegnet ned til minste høydekurve i kompliserte

kart. Han ville kombinere geografi med noe kunstnerisk. Han ble immatrikulert som student på Ås i 2018. Hans eneste mål som student her på Ås er egentlig å bli ferdig så raskt som overhodet mulig. Ikke på vilkår om han skulle involvere seg i ting på sida.

UKA i Ås

Første året bodde han med Samfunnshøvdingene Oskar Mork og Erik Tylleskär; begge var svært aktive i alle aspekter av livet på Samfunnet. Han sa seg enig i å bli med som tekniker i UKEradioen. Han merker forskjellen på Ås og Trondheim. Frivilligheten på Ås er koblet til en sterk foreningskultur, mens frivilligheten i Trondheim er koblet til prosjekter på Samfunnet. Han foretrekker det sistnevnte og har aldri hatt ønske om å delta i foreningslivet. Sin sosiale sfære har han i Oslo, og det holder i lange baner. Koronapesten kom, og da holdt han seg mest til seg selv med sine prosjekter. I 2019 ble han med i UKErevyen – mest for prosjektets skyld. Han er tross alt glad i prosjekter, men han fikk seg også noen gode venner på veien. Her ble hans talent for å sette ut andre tatt i god bruk. Det er nemlig noe veldig kaotisk som ligger nederst i Victors hjerte.

Kaos og annet kos

Denne mannen verdsetter kaos mer enn noe annet. Han nevner et eksempel på hvordan kaos er bedre enn alt annet. Woodstock 1999, en godt planlagt festival, endte med et drita publikum som rev ned lydårn og brant ned alt, forteller Victor om med et guttete glis. Den siste dagen måtte de ansatte flykte, og man måtte sette inn Nasjonalgarden for å stoppe festivaldeltagerne. Tross det sinnssyke utfallet av festivalen, sa alle deltagerne at det var det beste øyeblikket i deres liv. Samfunnet kan kanskje lære å ha det gøy. I dag er det for kontrollert, mener Victor. “Og jeg lurar på - hvorfor er det så mange som må sitte og passe på dører? Er det ikke bare å låse dørene?” spør Victor åpent. Iblant er det like mange som sitter på krakker med gule vester som det er folk i salen. En kunstig jobb som ikke tjener noen særlig hensikt. Samfunnet har glemt hva det er for – og det er å gi folk en arena hvor mange kan ha det moro. “Det er når man gjør de tingene som ikke er helt lov, det er da man morer seg mest», mener Victor. Vi må krysse linjene for å kjenne dem. Det er da man oppnår en “større gøy”.

Masteroppgave og livet videre

For masteroppgaven skal han undersøke muligheter for et hageanlegg i Larvik som kan dateres til 1680. “Det er egentlig litt spennende. Jeg må liksom jobbe med det, så jeg sitter alene på rommet mitt mesteparten av tiden”, forklarer han. Årsaken til at han valgte nettopp dette temaet er at det er det veilederen sa han skulle gjøre. Når han er ferdig nå til jul, er mulighetene for ham mange. Som han sier: «Teatervirksomheten er primær, og landskapsarkitekturen sekundær. Sammen med revyinstruktør Mathias Falch, har han vært instruktør for blant annet Sandvika VGS sin revy. Det skulle ikke forundre noen om en lang karriere innen revy blir Victors geskjeft. Tuntreet ønsker ham lykke til videre, der han sitter alene på rommet sitt og gleder seg til jul.

“Jeg har ikke en klar plan egentlig. Alt er bare kaos. Tror det blir spennende”

Jeg og Victor jobbet sammen på et folkemuseum i Trondhjem. I bunn og grunn gikk jobben ut på å underholde barn som besøkte museet med ablegøyer basert på gamle dager. En gang hadde vi en vanskelig barnehagegruppe som ikke reagerte på de vanlige vitsene. Da var Victor ekstremt på og sa "Vet dere hva det beste jeg vet er å ha på skivene? Tyttbæsj-syltetøy!" Barnehageungene gapskrattet og resten av opplegget gikk som en lek. Det var slik jeg lærte av Victor at det er absolutt lov å være skamløs hvis målet er å få folk til å le.

- Sven (tidligere kollega på Folkemuseet i Trondheim)

Kjære Victor, Lite visste jeg hva som lå meg i vente den skjebnesvangre natten vi flyttet inn i samme kollektiv. Din humor er av ypperste klasse, og du osrer en aura av komisk geni. Jeg har med stor glede nytt alle de stunder vi har tullet sammen.

- Hilsen Anders (tidligere romkamerat)

Jeg føler jeg har fått litt blandede signaler fra deg, og jeg skulle ønske du kunne vært litt mer tydelig i kommunikasjonen. Det er på ingen måte meningen å være vanskelig, men jeg mener det vi har er spesielt nok til å kjempe for. Takk for at du er den du er. Jeg gleder meg til å se hvordan du utvikler deg videre; Med eller uten meg. Ring meg.

- Filippa

Kjære snille og pene Victor. Du var allerede som barn veldig engasjert og kreativ i leken. Du likte å høre og lage gode historier og fortellinger. Du drømte om bygging av borger, vollgraver og trojansk hest. Du var til tider så engasjert at du glemte tid og ting. Har du fortalt vennene du har vært med i to hestefilmer, kjent under navnet «Gustav»? Du er flink til å sette deg mål og du har evnen til gjennomføre arbeidet ditt. Vi er imponert over alt du får tid til med studentradio og studentrevy, i tillegg til studier. Vi setter stor pris på det gode humøret ditt og omtanken for venner og familie. Vi er veldig stolt av deg.

-Klem mamma og pappa <3

Deilig gut, deilig mann, deilig fyr! Bak den stramme fasaden skjuler det seg ei unik drivkraft. Ei drivkraft som skaper og gir, profesjonelt som på privaten. Dette meiner eg på ekte. I tillegg har eg også sett hans lem ein gong og ser framleis ikkje fargar.

- Gøran (Studentradioen i Trondheim)

Det sies at kjær løk har mange lag, og Victor er absolutt en løk. Kreativ, omsorgsfull, gæærn, handlekraftig og helt sjuk i huet! Man kan være sikker på at det kommer noe gull fra Victor når han stirrer tankefullt opp i taket. Det tar kanskje litt tid, men det er sjeldent ikke verdt det. En elendig taper er han også. Vi har videobevis på at det ikke var du som vant vinterturneringa i Hi-Ha-Ho i 2020. Nå må du innrømme nederlaget Victor. Du skremmer de rundt deg med din intense innlevelse! Du er også en spennende kombinasjon av veldig pliktoppfyllende og utrolig lite punktlig. MEN heldige er de som får oppleve deg når du Clicker til 'Bet on it'.

- Vennene

Anmeldelse: ROCKEKLUBBEN

Marie Tjelta
Journalist

Juliette Ambrogi
Fotograf

– Godt og blandet!

Rockeklubben inntok endelig scenen igjen lørdagskveld 19. november på Kulturbrakka. Musikken dundret i lokalet hele kvelden og publikum var sultne på rock. Rockeklubben viste oss hvor bred sjangeren rock kan være. Kvelden var krydret med forskjellige band med ulike konsept og personligheter. Her ble det fremført både punk rock, klassisk rock, indie og pop. Det var totalt fem band som stod på scenen denne kvelden: Fjomp, Vice Cream, Pinnsvinklubben Tordenlyn, Poor-Q-Pine og Deep In The Cheese. **Altså godt og blandet. Her er en liten anmeldelse av hver av dem.**

Sjarmerende gutter

Fjomp var et av de ferskeste bandene som opptrådte denne kvelden. De unge karene leverte en rekke forskjellige coverlåter blandet av alt fra Elvis til Pixies. Ikke minst fremførte de to egenskrevne låter komponert av vokalist, og var dermed det eneste bandet med originale låter. Noe som er et stort pluss! Guttene var en sjarmerende gjeng, men jeg savnet litt mer sceneshow og karakter, men publikum ble fortsatt helt fenget. Da de annonserte de skulle spille sin siste sang buet publikum, noe som ikke kan være noe annet enn et godt tegn!

De nye «Måneskin»?

Vice Cream inntok scenen og trollbandt oss, noe de klarte med hjelp av både talent og kanskje litt karisma? De starta det hele med hitten "Zitti E Buoni" av Måneskin og opptrådte som om de rådde over scenen. Estetikken kan ingen ta dem på, med vokalist med flagrende langt hår og gitarist som hadde tatt seg friheten til å male ansiktet sitt i skikkelig heavy metal-stil. De ga oss den samme litt alternative og forføreriske attituden man kan kjenne igjen hos akkurat Måneskin. Høydepunktet var

da vokalist stupte ut i publikum og klarte å utføre en vellykket crowd surf. De er det første internasjonale bandet i rockeklubben og det kan bare gå oppover fra her!

Klassisk er ofte det beste

Pinnsvinklubben Tordenlyn skapte sikkert og visst torden på scenen! Her ga de oss klassisk rock på sitt beste. Det var en jovial gjeng som det var gøy å følge med på. Spesielt piratgitaristen Mathias utmerket seg, da han spilte nesten helt uanstrengt. Savnet et mer konkret konsept visuelt, men de samkjørte bra og det var tydelig at dette er et veletablert band. På et tidspunkt spurte bassisten Vetle om manageren kunne fikse han en øl, noe som fikk publikum til å le godt!

Gen-Z bandet

Fra et pinnsvininspirert band til et annet har vi selveste Poor-Q-Pine. Dette er en alternativ gruppe som stiller opp med utradisjonelle instrumenter som ukulele og munnspill, noe som setter deres eget preg på sangene. Her synes jeg vi ser en

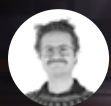
ny generasjon av band vokse frem hvor andre instrumenter enn bass og trommer blir inkludert i rockens verden. Veldig spennende! Håper å se mer av dem i fremtiden ettersom de hadde en ganske kort opptreden.

More cheese, please

Rockeklubben avslutter det hele med å spare Deep In The Cheese (D.I.T.C.H) til sist. Og det må jeg si, disse folka er rå! Et skikkelig punka band. De fanget publikums oppmerksomhet, det gikk ikke an å kjede seg når disse spiller. Vokalist Emi eide scenen med rosa hår og en fet metal rock-kjole. Gjennom hele opptredenen leverte de fengende toner som gjorde det vanskelig å la bena stå stille. Det ble helt vill stemning blant publikum hvor alle hoppet rundt og bandet oppfordret til en mosh pit. Kveldens konsert avsluttet sterkt med disse folka som finalen.

Åsstudentene har savnet å se snuta av rockeklubben i det siste. Men etter enn vellykka konsert kan det konkluderes med at vi vil ha mer og det forhåpentligvis er mye spennende å vente fra dem i tiden fremover.

Benjamin Alexander Faulkner
Journalist

Astrid Moltu
Fotograf

Studentstorbandet ved NMBU st. 1912 fyller 110 år!

Noe musikklinje har NMBU ikke, og det er langt til andre seriøse musikkinstusjoner. Likevel makter Studentstorbandet å hanke inn noen av de beste musikerne som passerer gjennom Ås for å studere alt fra husdyrfag til eiendomsutvikling.

De imponerer bestandig med synkoperende schwing fra deres blankpolerte saksofoner og tromboner. Når de spiller Barry Manilows discofavoritt "Copacabana" eller den legendariske fusionlåta "Birdland" av Weather Report, er det vanskelig å holde foten i ro. Uansett hva de spiller, så blåser de med så mye energi at man skulle tro låtene ble skrevet i går.

Studentstorbandet er kanskje den mest profesjonelle musikkforeningen her på Ås. Organisert musikk er, i det hele tatt, et kapittel for seg selv i Åsstudentenes historie. På tidlig 1900-tallet fantes jo ikke høyttaleranlegg, så i stedet leverte tre orkestre musikk og øreverv på

teateroppsetninger, formelle anledninger og uformelle helaftener. Det er i det hele tatt imponerende at man hadde tre orkestre på en tid hvor det ikke fantes mer enn fem hundre elever: Big Bambus Brothers som pumpa ut jazz, Studentsamfunnets orkester som underholdt med lette østerrikske operetter, og Orchestra Populi som ingen vet hva spilte. Likevel var det lite igjen av orkestermusikken etter krigen da Norge sa farvel til Jens Book-Jenssen og hei til Beatles. Storbandmusikk var ikke populært lenger.

Etter krigen ble UKA mer og mer institusjonalisert som den biennale kulturfestivalen vi kjenner til i dag, og Studentorkesteret fungerte som revyorkester i lang tid fram til 1986. Rundt UKA 1966 gikk orkesteret over til storbandformat med trombone-, saksofon- og trompetseksjoner med trommer, bass, piano, gitar og vokalist som krem på kaka. Samtidig spilte de jevnlig til dans på Samfunnet, og det var braksuksess. I 1985 endret Studentorkesteret

navn til Studentstorbandet og ble fra da av fast innslag på Ringfest, Student- og Urpremieren, julebord og personalfester på NMBU.

Lørdag den 12. november var det duket for fest på Aud.Max! Studentstorbandet spilte den ene slageren etter den andre med deilige rytmer og synkoper. "Wonderwall", "Single Ladies", "Summertime" – "As it Was" av Harry Styles arrangert av trombonisten Ingvild Lauvstad Sunde. Etter hvert ble situasjonen på dansegulvet febersk (jenka inkludert!), og Swingklubben fikk kjørt seg. Mange undret seg over hvorfor ikke Samfunnet tilrettelegger for mer live storbandmusikk og jazz. Denne kvelden har vist at det åpenbart er et stort publikum for det. Jubileet var et "no-nonsense"-show for den som er glad i å danse, som også gir den slitne en mulighet til å sitte og nyte øl og høre på fantastisk musikalsk håndverk av dyktige musikere.

En midtsemesterdrøm blir virkelighet

Det har gått hele fire år siden sist Laget stod revyklare på scenen. Festsalen fylles såpass at flere stoler må rigges til. I salen sitter spente medlemmer av Laget både fra Ås og utenfor, og de mange foreningene fra Agraren stiller mannsterke. Stemningen er god, publikum skratter høyt og det er duket for en guddommelig aften.

Celine Våga
Journalist

Margreta Brunborg
Fotograf

Revyen «En midtsemestersdrøm» er en fortelling om livet som ung kristen i en moderne verden. En godtepose av studentliv, tro og godt konstruerte vitser serveres, og publikum gomler enhver sketsj i seg. Mang en sjel i salen kan kjenne seg igjen i Lagets humoristiske innslag, og selv de som ikke har en relasjon til Laget finner noe å relatere seg til.

Fra første stund viser Laget den største evne til å opptre selvironisk, hvilket er en ekte dyd innen revysjangeren. Laget er ikke redd for å spille på stereotypier ved foreningen, og bruker tro på en uforventet og, helt ærlig,

hysterisk måte. Fra sjekkerplikker og Jesu le(ge)m til fenomenal snikende dissing av medforeninger, skjønner publikum at Laget har og viser det meste.

Det mest slående med revyen er kvaliteten de stiller med. Kulissene på scenen er solide og godt konstruerte, kostymene er både morsomme og kreative, og skuespillernes fremføring er gjennomført og selvsikker. Laget viser til mye solid øving og dedikasjon, noe en kanskje ikke kan forventet annet enn når foreningen har hatt fire år på produksjonen. Ikke bare finner vi igjen kvalitet i fremførelsen og tingene på scenen, men Laget har jammen satt sammen ett spragleknas av en revy. Med over 15 sketsjer, musikalske nummer, videosnutter og gjenbrukte rekvisitter fra Lagets bar under UKA, viser de frem en bred produksjon. Selv

overgangene mellom sketsjene er veltenkte og som hentet ut av en lærebok.

Gjennom hele kvelden er det god respons fra publikum. Poengene finner god hjemmel i salen, og særlig fra bakre benk som entusiastisk er med gjennom hele forestillingen. Det er vanskelig å ikke kose seg og trekke på smilebåndet når skuespillerne stråler av engasjement, og det er virkelig lett å se at de koser seg på scenen!

Publikum sitter igjen med en helmaks opplevelse. Laget testamenterer i sin revy at de er en forening som kan by på så mye mer enn vafler og nattverdsbrød. Om man leser mellom linjene finner man en forening som er mye mer enn det som sees ved første øyekast. Ikke minst er det en forening som kan det å lage studentrevy! Jammen er Lagets revydrøm blitt virkelighet.

TRADISJONELL REVV på Samfunnet

Foran en fullstappet festsal onsdag 16. november kastet Tradenigheten, samarbeidet mellom Frøy, Flatlusa og Budeieforeninga, hatten sin inn i revy-ringen med det de selv karakteriserer som «ein heilsprø bygdetradisjonell aften».

Othelle Eliassen
Journalist

Tuva Hebnes
Fotograf

I det som har blitt kjent revy-stil starter det hele med en video, og Tradenigheten viser et trehodet trolls tur på Samfunnet for å trollbinde alle til å bli mer tradisjonelle igjen. Øl blir til svele, musikken i Halvors blir tradisjonell og likeså med dansingen, og videoen setter god stemning for kvelden.

Sceneshowet starter ved at bandet, som leverer bra hele kvelden, spiller en Gangarsang som noen kanskje kjente igjen fra Halvflaskefestivalen. Første scene er en innføring i fløytehelse, og det påpekes hvor viktig det er å «olje den godt først og tørke den etter.» Budeiene får også sjansen til å vise seg frem, og til den noe velkjente Magic Mike-sangen «Pony» strippes lag etter lag. De rekker likevel ikke inn til nest innerste lag før de får beskjed om at showet må fortsettes.

Krig i Europa blir også et tema, og studentrevy-entusiaster kunne kjenne igjen Lærkens «Klappeland»-sketsj fra i vår. Nå er det derimot russerne som angriper, og de blir bekjempet av budeier. I tillegg til Lærken får også DÅs en hilsen når en noe tvilsom klipping av sau (sauestripping?) viser seg å være et DÅs-medlem som endelig blir kvitt ulla.

Personvernrettigheter og dyrerettigheter rekker også Tradenigheten å ta opp ved at dyrene på gården oppdager at deres liv preget av elektrosjokk-halsbånd er dokumentert i detalj på bondens «data-computer-maskin». De hevner seg ved å sperre bonden inne på en «liten flekk med dårlig gress» på livstid for brudd på GDPR og dyremislighold, mens bonden uttrykker sin anger gjennom egenkomponert tekst til «I Dreamed A Dream»-melodien fra Les Misérables.

Tradenigheten viser også frem sine ordspill-ferdigheter gjennom orrleik, hvor to orrehaner utveksler ordspill for å vinne orrhøna. Til slutt vinner orrhanen som deler ut punsj til alle som har stilt seg frem på en linje, som et avsluttende ordspill på ordet «punchline».

Størst for publikum var nok triangel-spillingen. Triangelet dukker opp flere ganger i løpet av showet, spilt av Ås sin egen Grieg, og blir mer og mer helsprø for hver gang. Det jubles i publikum når triangelet hentes fram, og både heiarop og stående applaus gis.

Når revyen så avsluttes med Alexander Rybaks «Fairytale», bare enda mer tradisjonell og med egenkomponert tekst hvor det oppfordres til å bli på Samfunnet, er det en stemning som lover en fortsatt forrykende kveld. Det er altså ikke tvil om at Tradenigheten leverte på både helsprøhet og tradisjon.

TT FESTER EN TODAGERSFEST PÅ SANDOREN

Visste du at NMBU har sin egen hytte tjue minutter fra Kongsberg? Denne kan studentorganisasjoner leie til en billig penge. Vi i Tuntreet har selvfølgelig testet og festet i hytta, og nå skal du få historien om hvordan det gikk.

Halvfungerende bil og sjåfør

Galskapen startet fra burjan av. Om det er lov å si, så skulle jeg egentlig ikke være med på hytteturen. Da telefonen ringte og en bil sto utenfor huset, var det ikke så mye mer å gjøre enn å gi etter for presset. Selvfølgelig skulle Noah, Tuntreets egen maskot på 24 kilo også være med. Sakene ble presset inn i bilen, hunden ble satt i sikkerhetssele i baksetet, og bilen rullet ut av Ås. Med full blæsting av Aqua og Mika kom bilen seg til Sandoren etter tre timer. Bilturen skulle egentlig ta en og en halv time. Dersom man spør sjåføren selv, vil hun nok svare at trafikken, kartleser og handledur var hovedgrunnen. For å overdøve lyden av en overivrig sikkerhetsalarm som hylte 90 prosent av tiden, dekket fullt volum av «I'm a Barbie girl» over for det.

Pass deg for røykforgiftning

Novemberfrostent satt ekstra godt i denne kvelden. Hele gjengen braste inn døren for å få peisen varm så fort som mulig. Flammene freste opp i peisen.

Silje Bie Helgesen
Journalist

Tord Kristian F. Andersen
Fotograf

Jeanne Michielin
Illustratør

Etter hvert ble det litt for mye røyk i stua. «Brenner det noe sted?» sa noen. Nei, det brant jo ingen steder. Røyken kom fra peisen, den gikk ikke opp i pipa. Etter hvert begynte folk å hoste, og brannalarmen gikk i full krisemodus. «Løp ut, ikke få røykforgiftning!» ble ropt. Alle sto ute i en halvtime mens røyken herjet. Hva i alle dager skulle gjøres for å stoppe dette her. Etter noen telefonsamtaler ble kvelden reddet ved å åpne spjeldet. Dersom du skal til Sandoren: Det gjør du ved å trekke i spaken på peisen!

«Ska me spela yatzy?»

På Sandoren er det ingen elektrisitet. Dette betyr at man må leve som man gjorde på 1800-tallet. Det aller viktigste er talglys for å kunne se. Dette er kanskje ikke så viktig dersom man velger å dra dit på sommertid, som kanskje forenkler opplegget en smule. Å dra på dit når det er varmt i lufta gjør også at man slipper å fryse puppene eller ballene sine av seg, det spørs jo hva du har å miste. Utover kvelden ble mat satt på bordet, folk satt seg ned og alkohol ble helt i glasset. Maskot-Noah fikk egen dyne på gulvet foran peisen, men det var selvfølgelig ikke godt nok. Alle burde vite at han skal ha madrass, så dyne etterpå.

Mat ble byttet ut med vin, vin og mere vin. Nå var det bare på sin plass å få en godt brisen gjeng med heftig konkurranseinstinkt til å spille Yatzy. «Sett på Yatzy-sangen til Tønnes da!!». Det var nå det ordentlige hysteriet startet. Hvor skulle man plassere tre femmere? Hva burde man satse på? Turte man å teste seg på hus? Ja, vi spilte selvfølgelig den eneste riktige yatzymåten hvor man strategisk kan velge hvor man setter poengene sine. Heldigvis satt selveste yatzydronningen ved bordet, og hun kunne svare på alle spørsmål som

ble spurt. Dessverre dabbet yatzyinstinktet til spillerne ut med andre ting som er viktigere når man drikker vin eller øl.

Bål + øl = sant

På lørdagen skulle TT-gjengen være sporty og ta seg en tur til en foss som lå to kilometer fra hytta. Når vi vendte tilbake hadde alle gått hele fire kilometer, noe som gjør at man blir forferdelig tørst når hytta er i sikte. Det finnes vell ingen bedre måte å slukke tørsten på enn med øl? Din indre villmann stikker virkelig nesen frem når ølen poppes mens man fyrer bål i den frie natur, med en gal jakthund løpende rund.

Etter hvert som mørket falt på, falt også mer øl ned halsen. Det er rart hvordan det henger sammen. Rundt bålet kom hemmeligheter frem, blant annet at det har skjedd ville ting i Sandorens helt egen sauna. En viss forening står ansvarlig for ryktet saunaen har fått på seg. Hemmeligheter ble også delt om Tuntreets egne, via sannhet, nøtt eller marry, kill og bang. Selv om slike barneleker egentlig er for 12-åringer i syvende klasse, så er det veldig gøy å grave i folk sitt privatliv, om ikke enda mer interessant i en alder av 20 pluss.

Uno-gal

Senere på kvelden trakk folk inn i hytta for å forsyne seg av hundre prosent norsk taco. For å toppe konkurranseinstinktet fra dagen før ble Uno spilt. La oss bare si at folk kan bli ganske hissige dersom vedkommende får pluss to kort, hopp over kort, eller verst av alle: pluss fire kort og skift av farge. Hyling og skriking blir selvfølgelig en del av dansen, dersom ingen kort i riktig farge blir trukket opp.

Etter litt hat på hverandre, var det bare å sette dansen i kroppen for her skulle en franskmann vise hvordan man headbanger. Med hestehalen på toppen av hodet ble håret slengt frem og tilbake i en vill fart. I ett sekund så det ut som at håret skulle ta fyr, da det lå oppi talglyset.

Det gikk heldigvis fint, og Sandoren ble ikke brent ned denne gangen heller.

November i bilder

Anna Thylén
Fotograf

Buldrekonk Mandag 7. november

Astrid Moltu
Fotograf

Studentstorbandet Lørdag 12. november

Intimkonsert Tonis Uteri Onsdag 9. november

Tuva Hebnes
Fotograf

Tuva Hebnes
Fotograf

Intimkonsert Over Rævne
Onsdag 16. november

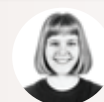
GF
Mandag 14. november

Intimkonsert IVAR
Onsdag 23. november

Juliette Ambrogi
Fotograf

Tuva Hebnes
Fotograf

Lyst til å bli en av Tuntreets medarbeidere?

Er du en nysgjerrig student med et ønske om å engasjere deg? Ønsker du å få et større innsyn i Studentsamfunnet her i Ås? Kanskje du også kunne tenke deg billigere inngang og drikkevarer på Samfunnet, samt tilgang til den sagnomsuste internfesten? Tuntreet er studentenes egen avis her på NMBU. Med en ny utgave hver tredje uke, totalt fem utgaver per semester, er det nok av muligheter til å utfolde kreativiteten, og utvikle seg innad ønskede områder. Akkurat nå søker vi følgende nye medarbeidere til Studentsamfunnets morsomste komité- og komitésjefsstillinger!

KORREKTURANSVARLIG (KM)

- Én ledig stilling

Liker du oversikt og orden? Blir du irritert når du ser rare setningsoppbygginger eller feil bruk av komma? Da er korrekturansvarlig i Tuntreet stillingen for deg! Som korrekturansvarlig jobber du med å perfeksjonere journalistenes arbeid ved å gi tilbakemelding og rettskrive tekster. Samtidig har du hovedansvar for dine korrekturmedarbeidere, og skal fungere som et bindeledd mellom korrektur, journalister og redaktørene. Stillingen inkluderer noe administrativt arbeid, og oppsett av vaktlister og medarbeidersamtaler.

LAYOUTMEDARBEIDER (KM)

- To stillinger

Brenner du inne med et øye for form og farge, men uten noe form for utløp? Bli med som layoutmedarbeider, da vel! Hver tredje helg settes Tuntreet sammen av våre flinke layoutmedarbeidere, og vi vil gjerne ha med deg på laget. Ønsker du et verv som byr på kreativ frihet og faste arbeidstider utenfor festkvelder, samt trening i Adobe-programmer som InDesign? Da er dette absolutt vervet for deg.

REDAKSJONSASSISTENT (KS)

- Én stilling

Er du en oversiktlig og ansvarlig person som liker å få ting gjort? Tuntreet oppretter nå en KS-stilling for en redaksjonsassistent som skal bistå redaktørene med de mange ulike organisatoriske og administrative oppgavene som dukker opp i en studentavis. Arbeidsoppgaver vil blant annet innebære å administrere kontrakter og stillingsutlysninger, og holde orden på Tuntreets regnskap. Andre oppgaver vil være å ta imot eksternt innhold, og å holde oversikt over redaksjonelt innhold i dagene før layouthelg. Redaksjonsassistenten vil også få i oppgave å organisere sosiale arrangementer og kurs i samarbeid med redaktørene. Om du ønsker en variert og fleksibel KS-stilling er dette stillingen for deg!

KORREKTURLESER (KM)

- To stillinger

Dersom du har et misforhold til orddelingsfeil, knotete formuleringer og annen mislyd, trenger vi nettopp deg som vår neste korrekturleser. I denne stillingen lever du i en fleksibel verden der arbeidsplassen er hvor enn du ønsker. Som korrekturleser er du med på å perfeksjonere helhetsuttrykket til Tuntreet, som er et arbeid du kan gjøre i komforten fra egen seng og eller sofa. Hev nivået, og hjelp Tuntreet med å nå nye høyder som korrekturleser!

JOURNALIST (KM)

- Tre stillinger

Hva er en studentavis uten sine journalister? Om du sitter inne med en skrivetrang eller bare ønsker å ta opp saker og meninger om livet på Agraren, er stillingen som journalist perfekt for deg. Som journalist har du stor mulighet til å foreslå og vinkle saker slik du vil, og gi en pekepinn på hva enn som skjer på Agrarmetropolen. Du vil også få muligheten til å møte mange spennende mennesker og utvikle egne ferdigheter samtidig som du blir godt kjent med alt som foregår på vårt kjære studiested. Stillingen er svært variert og er perfekt for deg som ønsker en stilling som byr på utfordringer utenfor eller på Samfunnets festkvelder.

FOTOGRAF (KM)

- To stillinger

Liker du å ta bilder? Vil du dokumentere hva som skjer på Ås og samtidig bli med på å forme Tuntreets uttrykk? Da vil vi gjerne ha deg med som fotograf! Å være fotograf er en fantastisk mulighet til å lære mye nytt innen fotografi og redigering. Hverken erfaring eller eget kamera kreves, da vi stiller med begge.

Søknadsfrist alle verv: fredag 16. desember

Ta gjerne kontakt med oss på e-post tuntreet@samfunnetiaas.no hvis du lurer på noe angående stillingene. Søknader kan også sendes dit, eller gjennom skjema på <http://www.samfunnetiaas.no/stillingsutlysninger>.

Pistrete juletrær

*Det så helt perfekt ut
der det stod sammen med alle
de andre
så plukker du det ut
og setter det midt i stua
og ser at det mangler
er pistrete nederst på den ene siden
og skrånar
skikkelig mot høyre
for det er sant
det er de ferreste som kler
å være helt alene
- Trygve Skaug*

For 3 år siden kom jeg inn i gangen i Ås arbeidskirke. Det var første uka i advent og det første som møtte meg i gangen var et tynt, pistrete og stusselig tre med noen tråder hengende på seg. «Men i alle dager!» utbrøt jeg og begynte å le. Dette måtte være en spøk, tenkte jeg! Så gikk jeg litt nærmere og så at det hang en lapp der. På lappen stod det «Ingen mennesker er like. Heller ikke trær, ta meg som jeg er.»

Et skeivt, pistrete tre minnet meg på at vi mennesker også kan være litt pistrete og skeive – og at vi både er like mye verdt uansett hvordan dagen, uka eller året har vært. Og at vi trenger hverandre. Dette treet minnet meg på å ikke dømme for fort, om å stoppe opp og se en gang til. Det minnet meg på at i en skog full av mange forskjellige trær hadde det passet fint inn – i fellesskap med andre mennesker har vi alle en plass.

Denne førjulstiden ønsker jeg å ha fokus på nettopp dette. Å ha tid til å stoppe litt opp. Å ha tid til å både ta del i og å lage rom for fellesskap der vi som ulike og unike mennesker kan være sammen og finne vår plass.

Og så er jeg jo her på campus, da. For å møte dere studenter – midt i livet, og med alt dere bærer på. Jeg tåler å høre både om gode dager og om at livet kan være jævlig. Ta gjerne kontakt om du vil ta en prat!

- Ingrid, studentprest

Ingrid U. Øygard er ledende studentprest ved NMBU. Studentpresten har kontor i kjelleren til venstre i Urbygningen. Studentpresten er tilgjengelig hvis du skulle trenge noen å snakke, diskutere eller rådføre deg med. Ingrid har kontortid fast på torsdager 9-14, men er også tilgjengelig for avtaler andre dager.

Avtaler gjøres med Ingrid: io484@kirken.no , 95919318.

Styreleders spalte

Kjære studenter

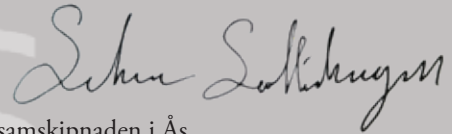
Studieårets første semester er snart over og det har vært en spennende tid for oss alle. For oss studenter er det første gang på lenge har vi hatt et semester uten restriksjoner pga pandemi. Vi har endelig kunnet ta del i det fulle spekteret av aktiviteter som hører med til studenttilværelsen. Studentsamfunnet har stått for et variert tilbud og ikke minst har de gjennomført UKA 2022 med stor suksess. Studentdemokratiet har vært en tydelig politisk røst på vegne av studentene opp mot universitet, kommunen og oss i samskipnaden. Foreninger og studentlag har på ny bygget seg opp og arrangerer ting for både medlemmer og øvrige studenter. Det har vært en glede å både se og ta del i. Min oppfordring til deg det kommende året er å ta del i det som vi sammen skaper av godt studentmiljø på Ås. Det er i år frivillighetens år, men frivillighetens viktige rolle vil fortsette når året er omme.

For SiÅs sin del har det vært et år med omstilling og endring, det som jeg personlig har gledet meg mest over har vært å se alle de som bruker Storebrand idrettsanlegg etter opprustningen. Nå på slutten av året skal vi ta noen strategiske valg for det kommende året og bygge videre på de veivalgene som er tatt i år. Det er trange økonomiske tider for oss alle, men vi skal gjøre vårt ytterste for at

dette ikke skal gå på bekostning for studenten. Så gleder jeg meg til å se hva vi sammen kan få til videre, for å bygge opp det beste studentmiljøet i landet, og jobbe videre med hvordan vi kan gi dere den beste studentvelferden.

En stor takk til alle dere som gir av deres tid til frivilligheten, både ved NMBU og utenfor. Til slutt vil ønske jeg dere alle lykke til med avslutning av semesteret og et riktig godt velferdsår i 2023.

Selma Sollihagen
Styrelser, Studensamskipnaden i Ås

Student- ting

Hei fine folk,

Vi i AU håper høsten har vært god mot dere, og at dere gleder dere like mye til jul som oss. I skrivende stund er vi midt i en ekstra travel, men veldig spennende uke: vi har nettopp gjennomført årets siste Studenttingmøte, ST6, som var preget av mange valg, og enda flere pepperkaker. Blant annet har vi nå ny Faddergeneral for neste år (vi gratulerer Ben Børildsen!), ny valgmennd og delegater til Norsk Studentorganisasjons Landsmøte 2023. De fleste av fakultetenes allmøter ble avholdt denne onsdagen (23. november), hvor en rekke valg ble gjennomført på fakultetsnivå: dette vil si vi nå har mange nye tillitsvalgte! Samme dag markerte også starten på Studentvalget – men det har vi allerede nå mast så mye om at dere skal få et avbrekk i denne omgang. Videre har Jens og Helene nettopp kommet tilbake fra Stuttgart, som de besøkte i forbindelse med the Euroleague Student Association – dette er studentorganisasjonen for medlemsuniversitetene i universitetsnettverket Euroleague for Life Sciences, som NMBU snart skal bli del av.

Nå er det dags for den årlige klementinoverdosen, diverse julebord, rikelig med julemusikk (kirkekonserter med NMBU-korene om man er ekstra heldig!) og eksamener (liste i prioritert rekkefølge) – vi håper dere har mye godt å se fram til. Vi i AU er

ufattelig takknemlige for at vi har fått jobbe for verdens fineste studenter, på verdens fineste universitet (synes vi – helt upartisk) i snart et helt semester allerede, og gleder oss til å se hva nyåret vil bringe. Med det sier vi: få på litt julemusikk á la Justin Bieber: Under The Mistletoe (Deluxe Edition), smell opp en peisvideo på TV-skjermen ('12 HOURS of Relaxing Fireplace Sounds' på YouTube virker lovende, 23M views kan jo ikke lyve), vær snille med egen kropp og psyke i eksamenstida, bruk refleks og ta vare – vi er glade i dere. <3

Med ønske om en bra eksamenstid, en kjempefin jul og et riktig godt nytt år,

AU -

Ulf V. Nyho Jens Bantnes Helene Sylvarnes

Kontorfløya

GOD 1. DESEMBER!! (SNART JUL)

Da har vi snart kommet til semesteret endestopp, og vi på Samfunnet kan se tilbake på et flott semester!

UKA er nå ferdig og vi er nå godt i gang med evaluering. Vi har nå sendt ut en undersøkelse på våre sosiale medier som vi ønsker at så mange som mulig kan svare på. Dine svar kommer til å være veldig nyttig og kommer til å være med å påvirke UKA i Ås 2024.

Næringslivsutvalget ved NMBU (NU) er i full gang med innkjøring av nye styremedlemmer, og de avtroppende medlemmene begynner å kjenne litt på vemodigheten av å snart være ferdig... MEN vi ligger ikke på latsiden av den grunn, og er mer enn godt i gang med planlegging av ny karrieremesse til våren! Vi har nå fastsatt datoen for Karrieredag Vår til onsdag 08. februar. Hold av dagen, og start tidlig med å tenke på hvilke bedrifter du har lyst til å bli bedre kjent med. Bedriftene står klare i Aud.Max fra kl. 12.00-15.30 for å snakke med akkurat deg!

Samfunnet har tatt over driften igjen, og det har vi gleda oss til! Vi har hatt intimkonserter i Klubben, medlemsfest og ikke minst konserten med Isah & Dutty Dior + Bianca. Høstsjaun sto også for tur tidlig i november, og vi fikk malt, snekra og forbedra en del på huset. Nå så ferdigstilles semesterprogrammet for våren og designet begynner å komme på plass, og vi gleder oss til å vise dere alt det morsomme som er planlagt!

Vi har også hatt Generalforsamling, som virkelig ble en Generalforsamling som viste at vi har MANGE engasjerte mennesker på Ås. Samfunnsstyret gleder seg masse til god overlapp og bli kjent med de nyinnvalgte, vi gratulerer! Nå ser vi frem til å se alle våre frivillige på blokkjulebord.

Vi i kontorfløya ønsker alle lykke til med eksamenslesning, innspurten av semesteroppgaver og en god jul når den tid kommer! Så gleder vi oss alle til å se mange av dere igjen på nyåret!

Jørgen Bonden
UKEsjef for UKA i Ås 2022

Jørgen Bonden

Nora Hjelme
Leder av Næringslivsutvalget ved NMBU

Nora c. Hjelme

Vilde Kjelsrud Pedersen
Leder av Samfunnet i Ås

Vilde K. Pedersen

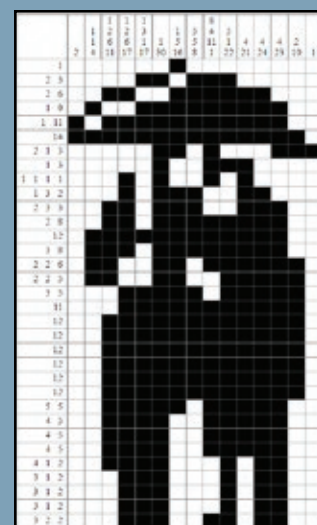

ANNONSE NMBU Student journal

Are you interested in academic writing, publishing, and science communication? Do you want to be part of an international, interdisciplinary team? The NMBU Student Journal is looking for editors, reviewers, and submissions for the 2023 edition. For more info send a mail to studentjournal@nmbu.no or check out our Facebook-page: [@nmbujournal](https://www.facebook.com/nmbujournal).

SPILLSIDEFASIT TT09

ORDGATE:
 HÅPER DU SLAPP UKA-SJUKA

Godt og blandet

Tilde Milia Skåtun
Spillsideansvarlig

SPILLSIDENES REBUS!

Har du fulgt med på spillsidene dette semesteret? Har du funnet bokstavene i gullrutene? Stokk bokstavene riktig og finn et ord! Send inn ditt forslag til tuntreet@samfunnetiaas.no, så kan du kan vinne et flaxlodd, samt heder og ære i neste utgave.

KRAFTEN	FORSIKRINGS SELSKAP	EKSTREMITET	BUKSER	RETT	HUMRE		EUROPEER	TALL
SNØRRETE	KOALISJON	HIMMEL-LEGE	DET BESTE BLADET	FOSTRE	PARASITT		TALL	TALL
				INDISK BRØD	TOLKE		ORDNE SENGEN	
TALL		EMPATI				... RASKER OVER ISEN	VANSKELIG	
HAVFRUE		OST				TRO		
			LITEN, GRØNN GRØNNSAK	NATRIUM	FEENE	EDELSTEN		ARVE-STOFFET
						IKKE STØRST		
→		→						!
KV. NAVN		UJEVN		TALL		K		
FASE		PRESTERE		SITTE TIL HEST		KREM		
	SAGN				SANGKOR		ENERGI-SEMINAR	FØLE
	IKKE INN				NEVNTE			PADLE
LEVE I ...			JULE-FIGUR			IRRITERER		
	ØVE			KART-SAMLING			TALL	

SUDOKU

4		9	8		3		6	7
	8			4				
					4			9
			2	7	6	3		
	7					4		
	6	8	1	9				
7		4						
			5			2		
8	9		4	6	1		5	

		3					2	
1			3		2	4		7
	2	8	6	4				
		7			3		9	6
2	8		9			7		
				8	6	9	1	
7		2	4		9			3
	9					5		

	4		3	1	2	9		
8			7			5		
	2		4					8
	7		8	2				
		6		7				
		1	9			7		
9				8		3		
	6			4				5
5	8	9	6			1		

Reglene i KILLERSUDOKU er samme som i vanlig sudoku. I tillegg må summen av alle sifre i de stiplede boksene tilsvare det lille tallet i hver boks. Begynn med de boksene med minst tall, og noter gjerne muligheter. TIPS: Summen av alle tall i hver rad, rekke og hver av de 9 store boksene tilsvarer 45.

KILLERSUDOKU

11		7	10	10	17			17
16	13				15			
		10	10	14	9	5		
	5			10	11			17
15		10	12					
	9			13		10		8
11		11		11		8	13	
	11		11		14			23
8								

To stjerner skal plasseres i hver boks, rad og kolonne. Stjernene kan ikke være inntil hverandre, ikke engang diagonalt. Tips: husk å markere de rutene stjernene ikke kan være i; rundt andre stjerner, eller på rad eller boks der det allerede er to stjerner.

STJERNEKAMP

Målet med et nonogram er å skravere like mange ruter som det står i kolumnen over, eller raden på siden. Tallene viser hvor mange skraverte ruter som henger sammen. Mellom de skraverte rutene må det være minst en tom rute. Rutene med kryss kan ikke være skraverte. Til slutt vil det bli et bilde!

					1					
	4	2	1	1	2	3	1	1	2	4
3										
1 1 2 1										
2 2 2										
2 2 2										
1 2 1 1										
3										

Fast inventar i gamle damers veske

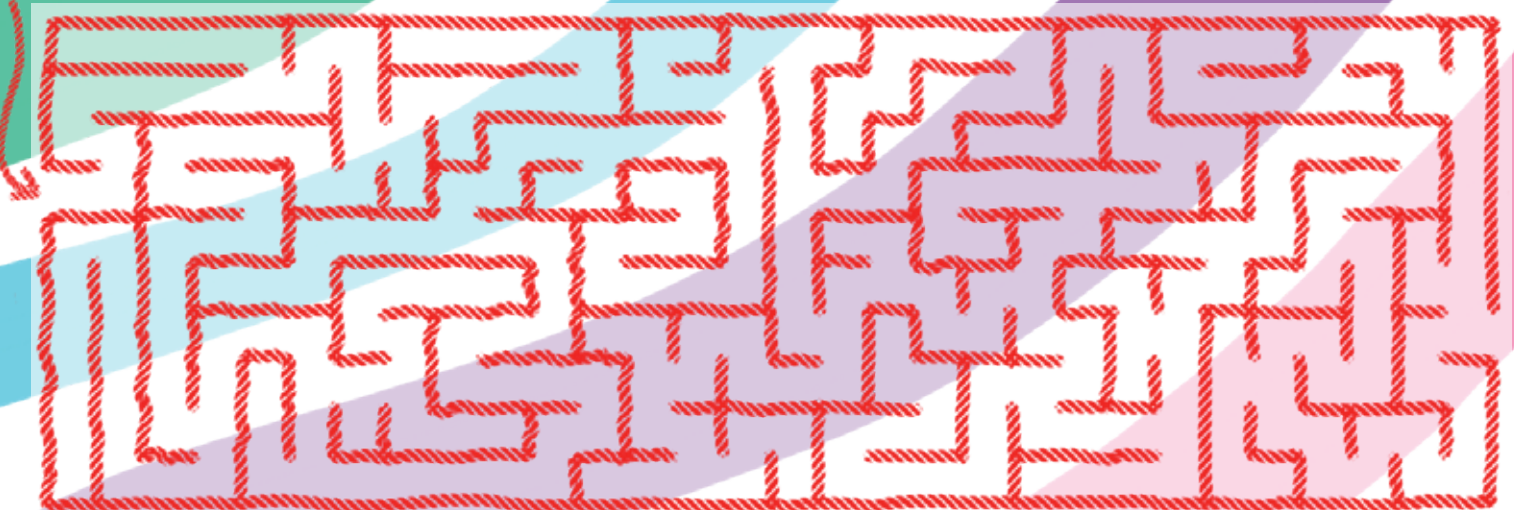
			3	2	2					
	4	6	2	2	3	7	7	5	3	2
3										
4										
4										
6										
7										
3 2										
2 2										
2 3										
6										
4										

Nederst i godteposen

		2	3		3	2				
		3	2	8	2	3				
	4	2	1	2	1	2	4			
3										
5										
7										
1 1 1										
1 1 1										
7										
5										
1 1 1										
1 1 1										
5										

Farlig godt!

Kommer du deg helskinnet gjennom eksamenstida? Det kan hjelpe med litt godteri på veien <3

Foreningsprat

Skaal FFD!

Skaal Skriver!

Skaal Sparegris!

Skaal Hunkatter!

Skaal Qlturelle samt Xklusive!

Skaal Pusekatter!

Skaal Tora samt Thorvald!

Svart Natt, kul Katt.

Men hvordan blev Katten kul?

Nei, ikke en kult!

*Kult?!?! Skal fortelle deg hva som ikke er kult
jeg*

Atle Antonsen og VM i Qatar

*Du tror kanskje vi skal skaale naa? Da tar du
feil!!*

Saa absolutt ingenting at skaale for

TVI, samt dobbelt TVI

Svart Fredag, svart Uke, svart Aar??

Tullerusk samt uvel blir jeg

Kjope kjope kjope!!! kjope?!?

Hvis du virkelig er gløgg, lar du være

Gløgg er digg. Klementiner ogsaa

Skaal for Forjulstid rett rundt Hjørnet!

QH

*Muskatt Astrid, Thalia Aurora, PR Miranda
samt Arsenalist Ingeborg*

NORWAY

*Vi i IAESTE Ås ønsker alle lykke til på
eksamen og god jul.*

*Desde IAESTE Ås les deseamos a todos la
mejor de las suertes en sus exámenes y una
Feliz Navidad.*

*Me IAESTE Ås toivotamme kaikille onnea
kokeisiin ja hyvää joulua.*

IAESTE Ås

*では、皆さんの試験での幸運とメリー
クリスマスをお祈りしています。*

IAESTE Ås

में हम सभी को उनकी परीक्षाओं के लिए

शुभकामनाएं और क्रिसमस की शुभकामनाएं

देते हैं।

Mye står på planen

*Men først av alt skal vi fylle ganen
Revyer, intimkonserter og julebord
Her er det ingen kjære mor*

*Semesterets viktigste kveld er unnagjort
GF sine vedtektsendringer går ikke akku-
rat fort
Gratulerer til alle som ble valgt
PB var best da det gjaldt*

*Julebordet med Unity var en vellykket
kveld
Det var som et slags bordell
Vors med Bjældeklang har vi også hatt
Mange av oss ble litt betatt*

*Eksamensperiode atter en gang
Skulle nesten tro det var tvang
Nå er det bare å droppe alt sosialt liv
Så skrives vi etter nyttår med ny giv!*

Forfatterfrøken

Alfaene har som mulig blitt spottet på
 inna vært på gulltur til Krakow.
 Turen ble en aldeles suksess, og alle 28
 kom seg helskinnet hjem.
 Turist t-skjortene er nå lagt på fylla og
 finstasen skal frem for julebordsesong på
 samf.

Alles favorittid er kommet over oss
 Det er julebordsesong! Hvor det drikkes
 og sloss

Etter mangt et glass, vil man dele sin
 sangstemme
 Akk så uheldig at man alltid teksten må
 glemme

Ikke slutt før bordet er knekt og ens mobil
 ikke lenger finnes
 Det er disse gode stundene man foralltid
 vil minnes

Pisk mig hårdt

Med vennlig hilsen

Koneklubben Freidig v/
 Nestsjefskoneemne

Siste Foreningsprat allerede, jo!

Siden sist har saueflokken vært ute på
 mange eventyr. Vi har vært på vorsj med
 og i bursdag til Gents-gutta og drukket
 oss opp med koneklubben, og kan skrive
 under på at dette er å anbefale. Vi har
 også hatt dansetrening med collegium
 Alfa og hannkattene, og kan gi et aldri
 så lite tips om at damene i gull nok kan
 by på et danseshow om man setter på
 «phonography», og at kattene i rødstripete
 dress nå har fått god opplæring i pardans.

Ellers har vi som i fjor hatt vorsj med Rævne
 før Oktoberfest, og det er ingen tvil om at
 dette var ekstremt mye kjekkere enn det
 som skjedde på samfunnet den dagen. Så
 neste år stemmer vi for at BEde arrangerer
 oktoberfest i stedet! Neida (joda). Ellers
 ser vi frem til julebord på loftet (skal passe
 oss for å innta for mye hannkattbrygg
 denne gang), SGP (vi kan garantere både
 sang og dans) og ikke minst semester- og
 juleavslutning.

Og helt til sist må vi si at vi er svært beææret
 over shoutouten vi fikk på TRADshow (da
 sikter vi til den som involverte saueklipping
 og mango IPA, og IKKE til den om at vi, i
 likhet med alle andre åsforeninger, spiller på
 sex), som forøvrig er et av de beste showene
 undertegnede har sett på samfunnet!

Vi bræækes til våren!
 - KisteDÅs Helene

Gooooood day you magnificent
 peepadoodles!

Was wonderful seeing some of you
 attending our concert, causing some ruckus
 on the dancefloor, and having fun with us!
 Grateful to Kulturbrakkka for hosting us and
 giving us the chance to put on a hell of a
 show. Almost blew the roof off with that.

So, thank you so much for being a
 wonderful crowd and thank you to our
 bands who worked this semester to rehearse
 and polish their set's, wouldn't be the same
 without all of you who gave your all. It was
 truly a night to remember!

But if you feel like it was fun watching us
 perform, I can guarantee its even better on
 the stage itself. So, keep your eyes open
 for our general assembly next semester so
 you can hear what we are all about and
 hopefully join our club in time for the next
 concerts!

But for now, the club is going to rest.
 Preparations for exams are long overdue
 and we wish you good luck as well reader, it
 is going to be a tough period but we're sure
 we'll all pull through. Remember to have
 the occasional rest folks!

So merry (upcoming) Christmas and
 Happy new year from us!

